

Mr. SPEAKER.—The draft rules are coming up for discussion on the 31st. Then the Hon'ble Members may adopt any procedure they like. I do not know the psychology of Government. The Hon'ble Member was once a Minister and so he might be knowing the psychology of Government much better than myself. From this side I may say that I know the psychology of the Speaker. The Speaker is always for getting the replies from Government as early as possible and he wants to see that the questions are answered in this House at the earliest possible date.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—When questions are sent to Government, Government sends them to the different Departments, the Collectorates and the taluk offices. So, if no date is fixed for receiving the replies, naturally there is bound to be delay in sending the replies. That is what I meant by psychology of Government.

Mr. SPEAKER.—I only said that I am not aware of the psychology of Government. The Hon'ble Member may be knowing it much better than myself.

Sri B. R. SUNTHANKAR (Belgaum City).—Sir, the Sixth List of Questions and Answers has not yet been taken up by the House for answer.

Mr. SPEAKER.—It was not taken up because sufficient copies of the same were not available. Copies have not been received. It has been put down for answer tomorrow and it will be taken up tomorrow.

MYSORE AGRICULTURAL INCOME TAX BILL, 1957.

Motion to consider—contd.

Sri K. KENCHAPPA (Hiriyur).—Sir, the Mysore Agricultural Income-Tax Bill seeks to levy a tax on the people. In this connection, I submit that there have been many attempts on the part of Government to tax the people on various pretexts. The common man has been taxed in the form of sales tax, agricultural income-tax and so many other taxes. The levy of this

agricultural income-tax raises certain fundamental economic principles. When the lands out of which crops are grown are assessed differently, then the income derived from those lands should not be taxed. In addition to that, this raises also another issue, namely, whether the income from agricultural produce can be taxed or not. This Bill seeks to tax only the commercial crops. There is a schedule of such crops attached to this Bill in which areca, chillies and other crops have been included. I would like to know the principles on which these products which are agricultural products, are classified as commercial crops. What is the basis for the idea of the framers of this Bill in making such a distinction between the other crops and the crops mentioned in this schedule? This is a matter which has to be considered very carefully because the agriculturist is already taxed and the further levy of this agricultural income-tax will stand in the way of the development of agriculture.

Now, Sir, without going into the principles of the Bill, I would like to have certain clarifications about the details of the Bill. I would show to what extent this Bill works as a handicap in the development of agriculture.

Sri J. H. SHAMSUDDIN (Hona-war).—On a point of order, Sir. Can the Hon'ble Member go into the details of the Bill at the consideration stage?

Mr. SPEAKER.—He is only discussing the point as to whether these crops can be called commercial crops.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—He said that he is going into the details of the Bill leaving aside the principles of the Bill.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member need not worry about that; I am looking to it.

Sri K. KENCHAPPA.—Sir, I was referring to Part I of the Schedule. There, there is a proviso:

“Provided that no agricultural income-tax shall be payable—

(i) on a total agricultural income which does not exceed three thousand five hundred rupees;...”

(SRI K. KENCHAPPA.)

That means that the income from commercial crops to the extent of Rs. 3,500 is not taxed. That is out of the "total agricultural income" as stated in the proviso. But in the Statement of Objects and Reasons it is stated that the tax will be on the net annual income. Therefore, I would like to know for calculating the exempted income, whether this sum of Rs. 3,500 is to be calculated on the net income or the total agricultural income. If it is to be calculated on the total agricultural income, then the position would be altogether different and the amount liable to tax would be much smaller and the amount to be exempted from tax would be much higher.

Then, there is another anomaly in this Bill. Item (1) of Part I of the Schedule says that on the first Rs. 1,500 of the total agricultural income the tax payable is nil. The total amount of income that is exempted is Rs. 3,500. Are we to understand that the exemption under item (1) of Part I of the Schedule is in addition to the exemption on Rs. 3,500 or that if the total income of an individual exceeds Rs. 3,500 then the first Rs. 1,500 is only to be exempted? To make the point clear, let us assume for the sake of argument that the income of an agriculturist is Rs. 4,000. If his income had been only Rs. 3,500 he would have been free from the payment of this agricultural income tax, but since his income is Rs. 4,000 then the exemption that he can get is only on Rs. 1,500.

Sri H. S. RUDRAPPA (Minister for Agriculture).—While calculating the assessment they will leave out Rs. 1,500 for exemption from tax. If the income is above Rs. 3,500 then they will leave out Rs. 1,500 and calculate the assessment on the rest of the income.

Mr. SPEAKER.—What is the meaning of the term "on the next Rs. 3,500 of total agricultural income"? Does it mean that the first Rs. 1,500 will be free from tax and no tax is to be levied on it and then if he has a further income of Rs. 3,500 over and above Rs. 1,500 then that will be taxed?

Sri H. S. RUDRAPPA.—It means that if his income is above Rs. 3,500 then he will be assessed on the income over and above the first Rs. 1,500.

3. 30 P.M.

SRI K. KENCHAPPA.—If that is the real intention, it would be giving a wrong lead to the people to the effect that the income of an agriculturist to an extent of Rs. 3,500 is free from tax under what ever conditions. For example, if an agriculturist's income is Rs. 4,000, his income to an extent of Rs. 3,500 is not free from payment of income-tax.

I would like to have clarification on another point, Sir. The purpose of the Bill is stated to be to fix the income-tax on net annual income, whereas it is stated here that it would be on the total agricultural income. Whether the words 'total agricultural income' mean the net income or the gross income is not clear.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Minister will give the clarification at the time of reply. You can proceed with your remarks.

SRI K. KENCHAPPA.—My further remarks would depend on the answer that I may get from the Hon'ble Minister, Sir.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ (ಹಣಕಾಸಿನ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—Gross income ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿವ್ವಳ ಆದಾಯದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. Gross income ಮೇಲೆ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ; ನಿವ್ವಳ ಆದಾಯದ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲಾಗುವದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಮೊದಲಿನ 1,500 ರೂಪಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಯಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲಾಗುವದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸ ಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—3,500 ರೂಪಾಯಿ ನಿವ್ವಳ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ 1,500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ಆದಾಯಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ 4,500 ರೂಪಾಯಿ ನಿವ್ವಳ ಆದಾಯವೆಂದರೆ ಮೊದಲಿನ 1,500 ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಉತ್ಪನ್ನದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿದ ದರದಂತೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಆದಾಯದ ಮೊದಲಿನ 1,500 ರೂಪಾಯಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ಆದಾಯದ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

SRI K. KENCHAPPA.—The question now is not whether the previous Bill was introduced in this form or whether this Bill has been in the form in which the previous Bill was passed. We have got to understand that according to the

explanation given, the incomes of an agriculturist to an extent of Rs. 3,500, whatever be the circumstances, are not exempted. On the other hand, if his income does not exceed Rs. 3,500 he is free from payment of income-tax and if it exceeds even by a rupee, then the only exemption is to an extent of Rs. 1,500. If such be the case, we have to think seriously about the whole matter and see that the tax, the first income to an extent of Rs. 1,500 should be exempted from payment of income-tax. Afterwards, the slab system must be applied in the order in which it has been mentioned here, *i.e.*, subsequent to Rs. 5000. It has been stated in the Statement of Objects and Reasons that as there is no uniformity at present in the rates of taxes levied and in the procedure followed for the assessment and collection of tax, it has been considered expedient to consolidate and amend the laws regarding the levy of tax on agricultural incomes in the new State of Mysore. I wonder why taxation measures, which ensure more income to the Government, are alone sought to be applied to areas integrating with Mysore. This is so, not only in respect of this Bill, but in regard to others also. The same Statement of Objects and Reasons states that there is no agricultural income-tax in Bombay. Then, why should not the Bombay principle be applied to the rest of Mysore? Undoubtedly, Bombay was and is one of the well administered States and the Tenancy Act there is evidence of the great progress that that State has made in the field of agricultural legislation. People who have come from those areas will feel that they have come to a place where absolutely no consideration is given for the development of agriculture.

Another factor that we have to keep in mind is the fact that a Committee is expected to place before this House, a comprehensive Tenancy Act. What form that Act will take and how it will be passed and how it would react on this Bill, is a matter that has to be taken into account. Therefore, it is my opinion that the passing of this Bill may be delayed till the Tenancy Act comes into operation, so that it may prevent complications in future. If

this Bill is passed, it is bound to introduce complications and I am sure that there will be an attempt once again to change or amend some of the provisions of this Act. This would be against the principle of jurisprudence which is, that frequent changes in law may mean that people may not know what the law is and would have no accustomed views.

Another point I would bring to the notice of the House is that crops like chillies, onions, cocoanuts are classified as commercial crops and hence are subject to tax. These are very essential commodities, needed for human consumption and hence should be exempted from agricultural taxation. While introducing this Agricultural Income-tax, I should like to suggest that in order to avoid the principle of double taxation, at least the assessment may be abandoned and income-tax may be introduced or income-tax may be introduced retaining the land assessment.

Sri T. MARIAPPA.—We have done so; retaining the land revenue, we have introduced this.

Sri K. KENCHAPPA.—What is the meaning of income-tax? Supposing a merchant is taxed; is he taxed from the first rupee to the end?

Sri T. MARIAPPA.—There is multi-point tax and there is single point tax.

Sri K. KENCHAPPA.—Tax on article is different from income-tax. The income-tax presupposes some exemption before an amount is attempted to be taxed. Double taxation, specially, multi-taxation against agricultural produce, is against the principle of economics. Therefore either land assessment must be abolished or the Income-tax must be deleted. With these observations I leave the rest of the things for my colleagues. I think, these suggestions would be noted for guidance by the Select Committee while considering this Bill.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—Sir, before placing a few remarks on this Bill, I must say we are under a handicap in respect of various taxation measures that have been brought before this House. About half-a-dozen Bills are there and in

(SRI M. C. NARASIMHAN)
 respect of all these matters our difficulty has been that we have not been able to get copies of other legislations, i.e., laws in force in other areas. For that matter, an estimate, at least a rough estimate, of the expected income or expected revenue from the various measures is very necessary. The expected revenue is a very important matter, Sir, because this House is approving all these measures, especially after the integration of States. It is absolutely necessary that we should know the extent to which we are increasing the tax burden in different integrating areas. My impression is, if we do not take this aspect into account at all and if we simply pass these laws in the name of uniformity or to fill the coffers of the Finance Minister, serious difficulties would arise. Areas either from the integrated parts or existing parts would feel that this increased levy is only due to integration. This is a trend which is really not commendable. This is certainly not a thing which should be allowed by those who are interested in integration and interested in Karnataka Unification. The other day, my friend Sri Patil was trying to say that in Bombay State there was no Agricultural Income-tax. I do not think that it is the view of Sri Patil that we also should not have Agricultural Income-tax for new Mysore. I am only taking advantage of this opportunity to say that in respect of the other Bills to come in future and Bills passed already, this aspect should be borne in mind. We are passing a number of Bills, all imposing one tax or the other. In each area there is a separate rate of taxation. Either due to Bombay area coming to us or Coorg or Hyderabad area, people feel that this menace of taxation has come. All these taxes should not be brought simultaneously. I could understand one tax at a time in the name of uniformity and to bridge the gap in the deficit. If one taxation measure, say, Agricultural Income-tax had been brought forward, there would not have been much difficulty and not much opposition also. Probably, we would have all joined hands with the Treasury Bench and said: 'Yes, to

gap the bridge, we shall approve this.'

The other difficulty was, I was not able to get a copy of the Coorg Agricultural Income-tax Act. The Library has not got it. I was really handicapped to some extent.

SRI T. MARIAPPA.—I can give the slab rates so far as Coorg is concerned.

SRI M. C. NARASIMHAN.—I would like to know if there is super-tax; I have got the slab rates of Coorg.

MR. SPEAKER.—I would like to know whether it would be possible to submit to the House the list of the Agricultural Income-tax rates in Coorg?

SRI T. MARIAPPA.—I will place the Schedule on the Table, Sir.

SRI M. C. NARASIMHAN.—In the Taxation Enquiry Commission Report, mention is made about super-tax in Coorg. So, Sir, before we comment with any precision on this taxation measure, we should know the incidence of land revenue and also the effects of other measures in respect of land revenue. Unless we know this, it would be very difficult to make any precise remarks on this Bill. We will not be able to assess properly the incidence of tax on those on whom this is intended to fall.

Another important matter is, we are having Agricultural Income-tax in Madras area, in Coorg, in Hyderabad and old Mysore areas. But, it was only the old Mysore that was levying Agricultural Income-tax on commercial crops.

SRI T. MARIAPPA.—Hyderabad, on all crops including foodgrains.

SRI M. C. NARASIMHAN.—Thank you very much. So far as Coorg and Mysore were concerned, it was only levied on plantation.

SRI T. MARIAPPA.—In Coorg, all crops; only in Madras, plantation crops.

SRI M. C. NARASIMHAN.—Sir, my submission in respect of this is that it would have been better if there was a separate procedure in regard to assessment, in regard to collection of tax and in regard to return in respect of plantation, because plantation is more organised in respect of commercial crops. There are companies operating in plantations. There are educated

people working so far as plantations are concerned ; not merely that, even the Coffee Board is helping them in various ways. If a separate procedure or a procedure that is contemplated under this Bill were to be adopted in respect of plantations, possibly, it would not have meant a very serious handicap. But in respect of other commercial crops, so far as old Mysore area is concerned, it was only in 1955 that we have introduced this tax. Especially a tax on commercial crops will work as a very great handicap because a large number of assesseees are not literate. So, it would not be possible for them to maintain complicated returns which we expect them to do. So, I wish it had been brought as a separate legislation. Now, Sir, in respect of Agricultural Income-tax as such, I have no hesitation in welcoming it on a matter of principle. Agricultural Income-tax, as is well known, introduces an element of equity in the matter of taxation. The present land revenue system or the assessment as such has been subject to criticism quite often. It does not introduce this important element of equity in the taxation. The existing levy in respect of land revenue is not progressive in character. Now, so far as the Agricultural Income-tax is concerned, it is firstly progressive and secondly it is direct. I have got to say it is progressive. Of course even a direct tax on one of the commercial crops may have the effect of increasing the price of that particular commodity. For example, on potato crop if a fresh, though direct, tax is introduced, it may have the effect in the long run of at least increasing the price of that particular commodity and thereby adding to the already existing inflationary situation in the country. But, all the same, that it would not be so bad as an indirect tax is my submission. Now, this question of introducing an agricultural income-tax is rather belated so far as we are concerned. The Taxation Enquiry Commission, as early as 1925, made a recommendation that even agricultural income should be subject to taxation, as other incomes are. There is no necessity or there is no justification either

for introducing an invidious distinction between an income derived from land and income derived from other sources. Now, the situation has changed. If it was introduced in 1925 there would have been more opposition, because it might be that the prices at that time were very low. Today the prices have increased and it is necessary to introduce such a measure and I have no hesitation in welcoming it.

Now, coming to the details of the Bill, there are certain aspects which reveal the character of the Ministry itself. Here again, in fixing the rates or in fixing the exemption limit, consideration, unfortunately, has been shown to those sections in the agricultural trade who could have borne a higher rate. If you compare the rates as contemplated in the Bill in relation to either Coorg or Madras or even old Mysore State which introduced this taxation only as late as 1955, you will find concessions have been shown to the higher income groups. Now, I do not know how the Minister is going to justify that in the name of socialism or socialistic pattern of society. Let me consider this point. In the scheme as you have now announced, there is exemption limit up to Rs. 3,500. Whereas, what was formerly the exemption? So far as old Mysore State was concerned, it was Rs. 4,200. Formerly up to Rs. 4,200 there was no need for an agriculturist to pay any income-tax. Now even if it is Rs. 3,500 he has got to pay. Of course, one might say that Taxation Enquiry Commission has made a recommendation that Rs. 3,000 should have been the exemption limit. That may be an argument likely to be advanced by the Finance Minister who introduces this Bill. But I can tell this that not all the recommendations made by the Taxation Enquiry Commission have been accepted by the Government. When it is suitable, they accept the recommendation of the Taxation Enquiry Commission and drag in the name of T.E.C. in their argument. It looks like devil quoting the scriptures. When it comes to the question of Sales Tax they do not accept the recommendation of the Taxation Enquiry Commission.

(SRI M. C. NARASIMHAN)

So far as Sales Tax is concerned, it has recommended that the percentage of tax should not be more than half in respect of all commodities; they wanted that all commodities should be taxed, but it should not be more than half per cent. But that recommendation of the Taxation Enquiry Commission so far as the Sales Tax is concerned does not hold good with the Government. But when it suits them and when it is a question of lowering the exemption limit under the Agricultural Income-tax, they accept the recommendation of that Commission. There is also the tax-free slab. If I understand aright, the Finance Minister was telling that there is no tax up to Rs. 3,500. That means a person with an income of Rs. 5,000 annually is not subject to any tax. But he may be subject to other procedures under the tax.

Sri T. MARIAPPA.—He is not correct. So far as the tax-free slab is concerned, Rs. 3,500 limit is correct. But when the income goes above the minimum limit, even if it is Rs. 3,600, then the income-tax-free slab is only Rs. 3,500. The rest of the income is taxed.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I am aware that it is so in other States. My submission is that when Rs. 3,500 is made the exemption limit, this Rs. 1,500 should be added on to it. Now Sir, coming to the slabs, the slab rate in Madras is, that a person who has an annual taxable income of Rs. 5,000 has to pay Rs. 140 on the first Rs. 5,000; in Coorg it was Rs. 140, in Hyderabad it was Rs. 109; in former Travancore-Cochin it was Rs. 164. Now in the Bill it is provided as Rs. 109.

Sri T. MARIAPPA.—It is less than in the original Act.

Sri M. C. NARASIMHAN.—You have caught my point. In the former Mysore area, it was slightly more. I welcome the Rs. 1,500 slab. For the next slab and even Rs. 5,000, the slab rate is much lower than in other States, whether it is West Bengal, or Bihar or Madras. Coming to the next slab of Rs. 10,000, in Madras it was Rs. 632; in Coorg it was Rs. 609; in Bihar it was Rs. 633; in Hyderabad it was Rs. 422; in Madhya

Pradesh it was Rs. 633; and in the Mysore Bill it is 421-14-0.

Sri T. MARIAPPA.—It is much lower than in other States.

Sri M. C. NARASIMHAN.—That is true. In the Bill also you find in the Schedule Part I, on the next Rs. 5,000 of total agricultural income, rate of income tax is 12 naye paise in the rupee whereas it was 3 annas or 18 naye paise; on the next 5,000 of the total agricultural income, it is 15 naye paise in the rupee, whereas formerly, it was 12 naye paise; on the next 10,000 the income-tax is 18 naye paise in the rupee, but it was formerly 5 annas instead of the present 3 annas. Commencing on that slab up to Rs. 5,000 taxable income I am fully in agreement with the rates.

Mr. SPEAKER.—The House now rises for lunch and will meet half an hour later.

The House adjourned for Lunch at Four of the Clock and reassembled at Thirty-four Minutes past Four of the Clock.

[MR. SPEAKER IN THE CHAIR]

Sri M. C. NARASIMHAN.—I was submitting that so far as the slab rates are concerned, they show a certain sympathy to particular income groups. Even in this, I must say, confining my remarks to plantations—coffee, tea and other estates—it has favoured particularly the Coorg planters. I am just mentioning this because, so far as Coorg planters are concerned, with reference to planters in the old Mysore area, to the extent that I know of their conditions, the Coorg planters are in a much better position, the yield per acre is much greater and so far as the organisation is concerned, the coffee industry—and even the rubber industry which is of course of minor importance—is in a much firmer and much better position. What should have been done was, at least in the name of uniformity, the rates prevalent hitherto in Coorg could have been very well adopted for the whole area. That would have meant an

increased revenue so far as the Finance Minister is concerned.

Sri T. MARIAPPA.—Is it my friend's point that the Coorg rates are more favourable or more steep?

Sri M. C. NARASIMHAN.—I am referring to the particular income slabs round about Rs. 25,000, etc. After Rs. 10,000 itself there is a steep difference. I will just make the position clear. For example, take the Rs. 50,000 income group. In Rs. 50,000 income group, as per the Bill, a person would have to pay Rs. 7,453. If it were at the Coorg rate, Rs. 8,734; that is nearly a difference of Rs. 1,300.

Sri T. MARIAPPA.—There may be a little mistake in your calculation because the Bill rates are higher than the Coorg rates.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Which group?

Sri T. MARIAPPA.—On all the slabs.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I have taken the Coorg rates from Volume III of the Taxation Enquiry Commission Report. I do not have the Coorg Act as such.

Sri T. MARIAPPA.—I will give the rates for Coorg. On the first slab of Rs. 1,500 nil; Rs. 3,500—six pies in the rupee; Rs. 5,000—nine pies in the rupee. On the next Rs. 5,000—one anna in the rupee. On the next Rs. 5,000— $1\frac{1}{2}$ annas in the rupee. On the next Rs. 5,000—two annas in the rupee. On the next Rs. 10,000— $2\frac{1}{2}$ annas in the rupee. On the next Rs. 15,000—three annas in the rupee. On the balance 4 annas in the rupee. The present rates; are a little higher than the Coorg rates; they are much lower than the old Mysore rates, they are much lower than the Madras rates. I think my friend will now base his criticism on the information given.

Sri M. C. NARASIMHAN.—It is rather difficult. I will have to switch back to all my calculations. I have taken the rates mainly from the Taxation Enquiry Commission Report where the rates have been given. But since it is suggested that the rates are on a par with the Coorg rates, I have nothing to say . . .

Sri T. MARIAPPA.—The present Bill rates are a little higher.

Old Mysore—on the first	Rs. 1,500	Nil
Hyderabad—	do	do
Coorg—	do	do
Madras—	do	do

Therefore first slab of Rs. 1,500... nil—tax free.—

Old Mysore	Rs. 3,500	...	6 pies in the rupee
Hyderabad	3,500	...	6 pies in the rupee
Coorg—	3,500	...	6 pies in the rupee
Madras—	3,500	...	9 pies in the rupee

Therefore, Mysore, Hyderabad and Coorg for Rs. 3,500 slab, the note is six pies in the rupee; Madras has got nine pies in the rupee.

On the next Rs. 5,000, that is the third slab:—

Old Mysore—Rs. 5,000	...	1 anna in the rupee
Hyderabad—	5,000	...
Coorg—	5,000	...
Madras—	5,000	...

Therefore, old Mysore—one anna; Hyderabad—one anna; Madras—one anna, but Coorg has got only nine pies in the rupee.

Then we go to the next slab of Rs. 5,000:—

Old Mysore—	...	2 annas in the rupee		
Hyderabad—	...	2 annas in the rupee		
Coorg—	...	1½ annas in the rupee		
Madras—	...	2 annas in the rupee		
Slab next	Old Mysore area	Hyderabad	Madras	Coorg
Rs. 5,000	0-3-0	36 pies or 0-3-0	0-3-0	0-2-0
Next				
Rs. 5,000	0-4-0	0-3-0 on entire balance	0-4-0	0-2-6 (for next 10,000)
the entire balance after				
Rs. 25,000	0-5-0	0-3-0	0-5-0	0-3-0 (for next 10,000) 0-4-0 (on the balance)

So, our new rates are a little lower than Madras and higher than Coorg and higher than Hyderabad.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Sir, I do not wish to go into further details on this subject, since it is a matter which is to go before a Select Committee. But I am humbly pointing out, Sir, that the rates now fixed will have to be revised and in fixing the slab rates, the considerations will have necessarily to be different.

Sri T. MARIAPPA.—The recent Madras rates are 45 per cent above Rs. 30,000.

Sri M. C. NARASIMHAN.—The Madras rates are the highest. But they are confined only to plantations. That is why, Sir, all this confusion has arisen. It would not have arisen if, as I submitted earlier, there was a separate legislation so far as plantations are concerned, and the commercial crops were taken up in another legislation. The considerations that will have to weigh in connection with that and as also the procedure and principles will have necessarily got to be different. If they are mixed up together, it becomes rather difficult.

My other point is this. So far as Madras was concerned, there is a super tax. So far as we are concerned, there is no super tax now.

There was another matter to which I would like to invite the attention of this House, and that is that there should be surcharge on the non-agricultural income of an agricultural assessee. There is at present no surcharge on non-agricultural income. When we are trying to tax every type of income when we are not even trying to show any distinction even in agricultural incomes, why should non-agricultural incomes of assessee be not taxed, is the point that is not clear. Of course, I may be permitted to say here that all the other States have not yet imposed a surcharge except in a few States. In Madras, we find there is the super tax also. So far as the surcharge on the assessment of non-agricultural incomes is concerned, it is a matter for the Select Committee which should take into account all these points. The Taxation Enquiry Commission themselves have suggested the upper limit so far as surcharge is concerned. There is one other consideration which should weigh with us and that is this:—So far as old Mysore area is concerned, this agricultural income-tax itself is a new tax. So far as Coorg is concerned, it is there since 1951. So far as Madras areas are concerned, it is there since 1955 in respect of plantations. In Hyderabad, it was there much earlier. The point is, so far as majority of the areas are concerned, in the Bombay State area, the agricultural income-tax itself is something very new;

and we have not had enough time to consider the effects of agricultural income-tax so far as the old Mysore area is concerned. Our experience is very much limited. This factor will have also to be taken into consideration by the Select Committee if at all.

Sir, there is one other thing, which presents some difficulty so far as commercial crops apart from plantations are concerned. Now this is all one maze of arithmetic. It is rather difficult to follow for any lay man. Instead of saying that an assessee must pay so much of tax directly, the procedure that is adopted, if I may be permitted to point out is rather cumbersome. The assessee will be told that he will be given exemptions under various items. He will be told that there will be so many deductions. It is really a procedure which will be very difficult for the ordinary man to follow. It may be all right in the case of companies or in the case of firms. But in the case of ordinary persons, to ask them to make a number of additions and then make a number of deductions, makes no meaning at all. In respect of this matter, I want to invite the attention of the House to the opinion given by Nicholas Kaldor, the tax expert in England. He reviewed the Indian taxation system and made a particularly sweeping criticism of the definition of the word 'income'. India has more or less borrowed the English definition of income-tax. He said that the definition itself is extremely defective. It allows a number of additions and a number of deductions. This method of computation of tax will lead to a lot of evasion. I do not have the text of his criticism readily. Otherwise I would have quoted it. But I know that Nicholas Kaldor said that the definition of 'income', as well as the exemptions and deductions that are permitted to be allowed are extremely defective and are capable of giving room for large scale evasion. This is a matter which the Select Committee will have to consider.

There are one or two little details of the Bill which it is necessary to clarify. Sir, the procedure envisaged is that there are deductions on account of

expenditure on capital assets. That is, for repairs done to either tanks or irrigation works or any other works within the land owned by the agricultural assessee, deduction is permitted. The point is that if a particular repair is done, he need not intimate. I do not think there is any provision which prescribes that he should intimate to the tax authorities that a particular repair is going to be undertaken. If there was a provision that prior to repairs to capital works the assessee is required to inform the assessing authority, it would give prior information to the assessing authority and it would later on lead to a lot of see-sawing and a lot of discussion as to whether it is a capital item or whether it is an item properly chargeable to expenditure. We know, Sir, that in income-tax legislation, there are a number of decisions reverting on whether an item is chargeable to capital or whether it is purely expenditure. Especially when we are dealing with agriculturists, who are not supposed to know the complications and complicated decisions and all that, it would become absolutely difficult for the agriculturist.

There is one other point so far as deductions are concerned. In the Bill there are a number of deductions permitted. One deduction which does not seem to find a place here is the interest regarding loan on account of natural calamities. If a planter or if an Agriculturist assessee were to incur a loan on account of calamities, on account of pests, on account of floods and *etc.*, or other reasons, if a loss is incurred and if he has got to incur a loan, it is not very clear as to whether the interest charged on such a loan is a permissible deduction. This has to be made clear. Now there is one other item here on page 10, (ii) on which I wish to comment. It reads:

"the cost incurred in the previous year in the purchase of cattle or implements, which are necessary for cultivation—and" *etc.*

I am very doubtful if it can be charged as expenditure. I am afraid it is in the nature of capital expenditure because it is intended to purchase

cattle, *etc.* So, if it is intended to purchase cattle, or if it is intended to purchase implements, I do not know how it can come under an item of expenditure. It should really come under capital item. It is very well known that there are a number of decisions in income-tax legislation in respect of such matters. For example, anything done in order to increase the capital value, in order to help expansion of agricultural activity, which will all be of a permanent nature, is treated as capital expenditure. This has to be particularly clarified and there should be further elucidations in the matter.

There is one other item which should have been included under deductions. I do not know if it can be brought in under various deductions permitted. But it is better that it is clarified, and that is, the sales tax paid for example by a cardamom grower. I do not know if it is a permissible deduction. It is not clearly stated here. . . .

Sri T. MARIAPPA.—No producer pays sales tax. He is the grower. It is the first purchaser who pays.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Then there is the Proviso under section 7 on page 11—Method of accounting. It says:

"Provided that no if method of accounting has been regularly employed by the assessee, or if the method employed is such that, in the opinion of the Agricultural Income-tax Officer, the agricultural income cannot properly be deduced therefrom, then the computation shall be made upon such basis and in such manner as he may determine:"

Now, I am afraid this would be giving powers to the Assessing authority at the lower level.

Sri T. MARIAPPA.—Please make suggestions to improve this.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I am just coming to those aspects. All that I want to say is that it might lead to corruption, because the authority is allowed to assess in whatever manner it pleases. Of course there is the provision that the person aggrieved can go before a higher authority. But before

(SRI M. C. NARASIMHAN.)

that, it would be better in such cases.....

SRI T. MARIAPPA.—It is governed by the first clause:

“Agricultural income shall be computed for the purpose of sections 5 and 6 in accordance with the method of accounting regularly employed by the assessee”.

We give him the discretion, either accounts should be regularly maintained by the assessee or if there is no account maintained, the agricultural assessing officer will give some basis. You must accept one or the other. If a man says, he is not in a position to maintain accounts and all that, he must accept the basis provided by the assessing officer. But it will not be fair to have both ways.

So far as the old Mysore Act was concerned, there was computation on the basis of acreage. You are now changing it over to regular accounts and all that, Do you expect a potato-grower to maintain accounts? If he maintains then you will say that it is not satisfactory, that it is not as per the income-tax accounts etc.

It surprises me to find Sri Narasimhan saying this. No small-holder is taxed at all. But suppose he makes an income of more than Rs. 3,500, then he will be taxed.

SRI M. C. NARASIMHAN.—Even if he gets more than Rs. 3,500, still he is a potato merchant and still he is ignorant. Because you have passed a law, how can you expect the potato merchant to know overnight the manner to maintaining accounts? Is it possible for him to know how accounts are maintained? My suggestion is with a view to have a greater check on the lower officials, it might be provided that in all such cases where there are no accounts maintained by the assessee, the higher authority may be informed in respect of this matter, so that the possibility of a wrong or higher computation for tax purposes may be eliminated as much as possible. We should create some provision so that the matter may not be disposed of arbitrarily.

There is one other submission of mine. Again, I have got to revert to an earlier suggestion that if taxes were different on plantation and other commercial crops, it would have been better: Here I can only say that so far as some States are concerned why even our own State under the old Mysore Act option had been given to the assessee to have it computed either on the basis of acreage or on the basis of income. In fact the majority of other States—Bihar, West Bengal and some other States—had earlier a provision whereby the assessee was given the option either to maintain accounts on the basis of regular income-tax returns as prescribed under the respective laws or to have it computed on the basis of acreage. In fact the old Mysore law provided for an acreage equivalent in respect of income-tax. The other States had also prescribed a multiple of the rates. For example a multiple of the rent received was prescribed as being equivalent to a particular income. For example in the U.P. $12\frac{1}{2}$ times the rent is equal to a particular income.

SRI T. MARIAPPA.— $12\frac{1}{2}$ times the rent?

SRI M. C. NARASIMHAN.—Yes. We are giving up that. Since this Bill contemplates giving up all that, the Select Committee will have to seriously consider other alternatives. If it is not under the basis of acreage and if it is to be directly on the basis of income, it will act as a very serious hardship so far as commercial crops are concerned. Even those who grow commercial crops have got to be accustomed to this new procedure.

5 P. M.

SRI T. MARIAPPA.—You will kindly see in page 47 that the small holders are given the option to compound the agriculture income-tax by paying a certain rate on the acreage.

SRI M. C. NARASIMHAN.—In fact it is less than what was prescribed in the Mysore Act. For example, take coffee. Thirty acres is the maximum acreage up to which composition will be permitted. It was 60 acres in the Mysore Act. That was probably to see

that those getting smaller incomes were exempted from the need of maintaining elaborate accounts and all that. My suggestion with regard to this is, if the Select Committee has no objection, it should consider seriously the question of assessing the income-tax on the basis of acreage in respect of commercial crops other than plantations. We may even prescribe that when he prefers the taxes to be collected on the basis of acreage, he shall not be allowed to change over to the other method. The change over in the middle will amount to some confusion. Once he opts out for his income being assessed on the basis of acreage, he should stick to it. As in other cases, we might even say that in respect of each district some authority will be prescribed which will go into the question in a fair manner and fix the rate taking into account the fertility of the soil, etc.

There is one other point that I want to state. That is about the penal provision. Section 43 (2) says :

“Where any person has been assessed to agricultural income-tax on the agricultural income derived from a land held by him wholly or partly for the benefit of other persons and the tax payable by him is in arrears, the land so held by him may be attached and sold for the realisation of such arrears and on such sale, the right, title and interest of such person in the said land shall pass to the purchaser.”

My submission in respect of this matter is this. It would act as a great hardship if all the properties are auctioned for the purpose of collecting tax arrears. It will amount to taking away the very means of existence. I think, even in civil litigation—I am not a lawyer of course—it is taken for granted that the means of subsistence should not be taken away. You may prescribe other means of recovery. But if you prescribe this extreme penalty, it would act as a great hardship only on the lower income people. Such a Section has always got a tendency to come down very heavily on the lower income group. This section 43 (1) and (2) will act as a great hardship and

should not be prescribed in respect of this matter.

I would also suggest for the consideration of the Select Committee that in certain circumstances like famine, drought, etc., the Government or the authority should have powers to collect the taxes due in instalments, especially when it amounts to a big sum. I am suggesting this for the simple reason that this is a new tax and it is going to cover a large section of our population who are not properly educated.

There is one more thing that I would like to suggest. Section 57 limits the representation of the assessee. Only a certain category of persons is mentioned. I would like to suggest that the words “any other person authorised by the assessee” be added so that any body may be allowed to fight the case before the tribunals.

Lastly, so far as the composition is concerned, as I have already submitted, it is 30 acres. Formerly it was 60 acres. I do not know why the composition should be reduced.

So far as the list in Part II is concerned, I suggest that mulberry be excluded from this list. If we keep out the mulberry out of the purview of the agricultural income tax, it would help the silk industry which is already in a crisis. My friend Sri U. M. Madappa was telling me the other day that in the event of levying agricultural income-tax on the mulberry, a large number of growers will switch over to some other food crop. It will have a tendency—I do not know if that is the object—of making those people engaged in commercial crops to switch over to food crops. I do not know if it is the intention of the Government to increase the food acreage by levying this tax on commercial crops. If it is so, it is only an indirect benefit and an object achieved which are not contemplated probably. But in any way, as far as mulberry is concerned, it should be kept out of the purview of this tax.

To sum up, I would say that I welcome this Agricultural Income-Tax Bill on the basis of principle. I have no hesitation in welcoming this because it is a direct tax. It will incidentally increase the revenue. Subject to the

(M. C. NARASIMHAN)
amendments I have suggested, I welcome this Bill. Thank you.

Sri B. R. SUNTHANKAR (Belgaum City).—Mr. Speaker Sir, I rise to support this Bill in general and as a matter of principle. As far as Bombay area from which I have the privilege to come, is concerned, the agricultural income-tax is a new tax. Bombay State was fortunately or unfortunately exempted from this taxation. Still I have no hesitation to support this Bill. Because this Agricultural Income-Tax is a progressive tax. All economists are unanimously of the opinion that our taxation system is very defective. This Agricultural Income-Tax Bill will, to some extent, try to remove that defect, and will help to reduce the inequality in our taxation system. The Hon'ble Member, comrade Sri Narasimhan, a little while ago, referred to the Indian Taxation Enquiry Commission. That Commission, as far back as 1925, has remarked that on grounds of equity there was no reason why the surplus area or a larger landholder should be exempt from taxation. For a long time a larger landholder did enjoy immunity from this tax. Now, I submit, it is high time that this tax should be levied where it did not exist in the past. The Taxation Enquiry Commission has strongly recommended and rightly too the extension of territorial coverage in regard to this tax. Government is rightly following the recommendation of the Commission.

While supporting the Bill, I would like to point out some of the defects. My district, I submit, will be affected to a large extent by the imposition of the Agricultural Income-tax because it grows a number of commercial crops like cotton, groundnut, chillies, tobacco, potato, sugarcane, etc. To give an idea to what extent my district will be affected, I will quote some figures. My District has got 1,61,555 acres under cotton; 2,44,838 acres under groundnut; 63,440 acres under tobacco; 26,387 acres under chillies; 33,988 acres under sugarcane. So this will give just an idea to what extent my district, that is, Belgaum will be affected by this tax. Almost all the areas in my district

will be affected by the imposition of this tax. So, while considering this Bill, we have to be very careful. The main defect, I submit, in this Bill is in the matter of keeping accounts. The provisions of this Bill and particularly clause 5 regarding computation of agricultural income-tax are very complicated and require up-to-date knowledge of account keeping. Our common farmer however rich or big he may be is not accustomed to keep accounts or account books. His ignorance of Accountancy and provisions of this Bill will create a number of difficulties in his way. The technicalities or intricacies of the provisions of clause 5 of the Bill will be beyond his knowledge. He does not possess the required training in account keeping. Our common cultivator will take at least two to three generations to be trained in the matter of book-keeping required by this Bill. Only the educated farmers will be able to observe the provisions of the Bill; the common cultivator will always be at a disadvantage in this matter. It is essential therefore that the working of the Act should be smooth. The farmer must be able to carry out the provisions of the Bill. From this view point, the procedure regarding computation will have to be simplified and I hope the Select Committee will do what is right and proper in the matter.

Another defect, I submit, is that a farmer who does not keep accounts or is not able to produce accounts before the Officer as required will be at the mercy of the Agricultural Income-tax Officer. For, this Officer, according to the Bill, is empowered to determine the computation and I need not tell here what happens in such cases. It will give scope for corruption and also harassment of the farmer. This defect will also have to be removed by the Select Committee.

Then about classification which is given in Part II of the Schedule. That classification to my mind is wrong and unscientific. From the Bill it is not clear on what basis this classification is made. The Hon'ble Minister for Finance should have stated in the Statement of Objects and Reasons the

basis on which this classification is made. He has given only the specified maxima of acreage but not given the basis on which the classification is made.

Sri T. MARIAPPA.—It is obvious.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—In the classification, cotton and groundnut which are considered as good money crops are classed the lowest. Potato and chillies are classed higher and are classed with the first rate money crop, i.e. tobacco. This is surprising, because tobacco is the most profitable of crops and it should have been classed with ganja in the first class.

Sri T. MARIAPPA.—May I interrupt for a minute? The Hon'ble Member is keeping in his mind probably the income that people get in Nippani Taluk only. But there are other areas where tobacco is not grown to the extent it is grown in Nippani Taluk. In fact, I had Nippani Taluk in view. People in our parts make only Rs. 300 or Rs. 400 per acre. That is why we have to take a *via media*.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—My submission is that tobacco cannot be classed with chillies or potato because tobacco is more profitable than chillies or potato. Thirty acres of cotton or groundnut are considered equivalent to 10 acres of chillies (non-irrigated) and 4 acres of potato (irrigated), chillies (irrigated) and tobacco. The basis seems to be wrong and unreasonable. The classification should be more on rational and scientific grounds. It will have to be altered and placed on a rational basis. I hope the Select Committee will improve upon the classification. With these remarks I have done.

Sri T. MARIAPPA.—I want to make an appeal to the House. I think we may close the debate because soon after the Select Committee Report is before the House, Hon'ble Members may again discuss the Bill in detail. There are other Bills also to be referred to Select Committees.

Mr. SPEAKER.—I think we may close. Except the small Bill, viz., the Mysore Revenue Appellate Tribunal Bill, the other Bills will be referred to the Select Committees.

Sri T. MARIAPPA.—After the reports of the Select Committees are placed before the House we will have ample time for discussion and long hours may be given. Therefore I feel that the discussion may be cut short now.

Sri K. KENCHAPPA.—The discussions will enable the Select Committee to know the various aspects that have been expressed on the floor of this House and to that extent it is beneficial.

Mr. SPEAKER.—That means members are willing to take the whole day. (Laughter)

Sri K. KENCHAPPA.—Each speaker will have to take note of the points made.

Mr. SPEAKER.—I want to know whether the members would like to discuss the Bill still further or refer it to the Select Committee.

Sri K. KENCHAPPA.—The Bill has got to be discussed on various aspects.

Mr. SPEAKER.—Then I do not want to curtail the debate. If Hon'ble Members will promise to finish the Revenue Appellate Tribunal Bill to-day after they finish this Bill, they can carry on discussion on this Bill.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಇದರ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ಪಾಂಪ್ ಬಿಲ್ಲು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಬರಗಲು ಇವೆ.

Mr. SPEAKER.—I am not speaking about the Stamp Bill but of the Revenue Appellate Tribunal Bill which is non-controversial so far as I can see.

Sri B. K. PUTTARAMAIA.—Sir, is it fair for this House to leave this Bill as it is and take up some other Bill?

Mr. SPEAKER.—I am not suggesting that. Unless it is referred to the Select Committee, we cannot leave it as it is. If Hon'ble Members will take the whole day for this Bill, it will not be possible to take up the Revenue Appellate Tribunal Bill. The Revenue Minister can go.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—6 ಘಂಟೆಯವರೆಗೂ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ, 6 ಘಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಅವರ ಕಡೆಯ ನಡವಳಿಕೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಬೇಕಾದರೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಪುನರಾ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ).

ವರ್ತನೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ನೋಡಿ. That was the understanding arrived at on that day. Otherwise, we will have to move for closure. ಶ್ರೀ ಕೆಂಚಪ್ಪನವರನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಸಮಿತಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ.ಜಿ. ಎ.ಕೆ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ನಮ್ಮ ಕಡೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಈ ವಿಚಾರ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಪಟ್ಟಣದವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿರುವವರ ಅನುಭವ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯವರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Sir, I want a clarification.

Mr. SPEAKER.—Your time is over.

Sri M. C. NARASIMHAN.—The clarification I am seeking is not about this Bill. Are we going to take up the Revenue Appellate Tribunal Bill today? Some of us think that it is a controversial Bill.

Mr. SPEAKER.—Sometimes a non-controversial Bill becomes a controversial one.

Mr. M. C. NARASIMHAN.—Sir, it is not our intention to make a non-controversial Bill a controversial one.

Mr. SPEAKER.—I do not mean to say that he is trying to make a non-controversial Bill a controversial one. Sometimes very simple Bills become controversial and very controversial Bills simple ones.

Sri M. C. NARASIMHAN.—May I know whether the Revenue Appellate Tribunal Bill will be taken up to-day?

Mr. SPEAKER.—No.

ವೈ. ವೀರಪ್ಪ (ಹೊಳೇನರಸೀಪುರ)—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ತಹಶೀವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ತೆರಿಗೆ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾವು ಪರಿಶೀಲನಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತು ಅನೇಕರು ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಷ್ಟಸುಖಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಥಮತಃ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುವುದಾದರೆ, ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಇದು ಬಡ ರೈತನ ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆಯನ್ನು ಮುರಿಯುವ ಧೋರಣೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ನಿರ್ವಂಚನೆಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಬಹುಶಃ ಷೆಡ್ಯೂಲ್‌ನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಅಲ್ಪ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿ ಅಂತಹವರಿಂದ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಕೊನೆಗೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಎಲ್ಲೆಯವರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯ ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆಯೋ, ಉಣ್ಣುತ್ತಾನೆಯೋ, ಉಡುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನಿಗೆ ಇದರ ಪೆಟ್ಟುಬೀಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾ

ಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತನನ್ನು ಏಳಿಗೆಗೆ ತರಬೇಕು, ರೈತನನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಬೇಕು, ರೈತನ ಅರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಧೋರಣೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ತತ್ವವನ್ನು ಅಚ್ಚುಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಕೀಗೆ ಆತುರದಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇಂಥ ಮಸೂದೆಗಳನ್ನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಇದರಿಂದಾಗತಕ್ಕ ಒಂದು ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನೋಡದೇ ಅಥವಾ ಅರಿಯದೇ ಕೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರೈತನ ಏಳಿಗೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮಸೂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಅದರಲ್ಲಿರುವ 2ನೇ ಷೆಡ್ಯೂಲಿನ ಕೆಲವು ಐಟಂಗಳು ಎಂದರೆ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ, ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು, ಇತ್ಯಾದಿ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಹಿಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನಮಾಡುವವರಿಗೆ ಆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನ ಮೇಲೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡುವವರು ತಾವು ಕೊಡಬೇಕಾದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಕೂಡ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಆಳವಡಿಸಿದಂಥ ಕೆಲವು ಪದಾರ್ಥಗಳು ಎಂದರೆ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ, ಮಲ್ಬರಿ, ಟೊಬ್ಯಾಕೋ ಇಂಥ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲೆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಎಕ್ಸೈಜ್ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಾಕುತ್ತ ಇದ್ದಾರೆ. ಎಂದ ಮೇಲೆ ರೈತನಿಗೆ ಯಾವರೀತಿ ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತದೆ, ರೈತನ ಏಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ, ರೈತನ ಅರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನಾವು ಖಂಡಿತ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಲ್ಬರಿ ಆಗಲಿ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಟುಬ್ಯಾಕೋ ಆಗಲಿ, ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಆಗಲಿ ಅಂಥ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲೆ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ತೆರಿಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರ ಅರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ವೇನಂದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ, ಅದರಿಂದ ನಾವೇಕೆ ಅದನ್ನು ಹಾಕೋಣ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂಥ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯೋಣ ಎಂದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ರೈತನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಷಿಯವರಿಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದೇನೆಂದರೆ, ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ, ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು, ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ, ಮಲ್ಬರಿ ಇಂಥ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ ಎರಡನೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಫಣಃ ಇಲ್ಲ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರಿಸಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಅದರಿಂದ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯೇ ಏನಾ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಕೆಲವು ಮಂದಿಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಎಂದರೆ ಯಾರು ಉಣ್ಣುತ್ತಾರೆ, ಉಡುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಂತಹವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಈ ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಆ

ಷೆಡ್ಯೂಲ್‌ನಿಂದ ತೆಗೆದು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಒಂದು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಸೆಕ್ಷನ್ (11), ಸಬ್ ಕ್ಲಾಸ್ (2) ರಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ, ಆ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಜರು ಯಾವನು ಇರುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನ ಆದಾಯವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವಾಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಅಥವಾ ಮೈಸರ್ ಮಗನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ಸೂಚನೆ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದೆ. ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಸ್ವೀಧನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಕೂಡ ಒಟ್ಟು ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಸಮಂಜಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಧನದ ಆಸ್ತಿ ಆಗಲಿ, ಒಬ್ಬ ಮೈಸರ್ ಹುಡುಗನ ಆಸ್ತಿ, ಬೇರೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದೇ ಆಗಲಿ ಅದನ್ನು ಕೂಡ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ವರಮಾನ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕ ಕೂಡದು. ಆ ರೀತಿ ಹಾಕಿದ್ದೇ ಅದರ ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಮಂಜಸವಲ್ಲ, ತೋಚನೀಯ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

5-30 P.M.

32ನೆ ಸೆಕ್ಷನ್ (26ನೆ ಫುಟ) ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 19ನೆ ಸೆಕ್ಷನ್, 4ನೆ ಕ್ಲಾಸ್ ಪ್ರಕಾರ, ಅಖೀರ್ ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಡೆಫೈಟ್ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಅಖೀಲು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಡೆಫೈಟ್ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಅಖೀಲು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಮೇಲ್ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಅಖೀರ್ ಹೋಗುವವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆದಿದ್ದರೆ, ದೊಡ್ಡವರ ಮುಂದೆ ಆತನು ಕಷ್ಟನುಬಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಯಾವ ಒಬ್ಬ ಅಗ್ಗಿ ಕಲ್ಪರರ ಇಳಿಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಅಖೀಸರ್ ಅದವರು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿದಮೇಲೆ, ಅದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರೈತನಿಗೆ, ಬೆಳೆಯುವವನಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ, ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ, ಈಗಿರತಕ್ಕ ರೆವೆನ್ಯೂ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಅಖೀಲು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ, ಅವರು ಈ ಅಖೀಲುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಕೂಡ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಬೋರ್ಡ್‌ನವರು ಮಾಡಿದ ತೀರ್ಮಾನವೂ ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ರಿವಿಷನ್ ಪೀಟಿಷನ್ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಯಾರಾದರೂ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಯು, ಇಂಥ ಅಸಾಮಿಯು ವ್ಯವಸಾಯ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ತಾವೇ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲ ಅಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾವುದೋ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಆತನು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಡೆಫೈಟ್ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಬಂದಲ್ಲಿ refer ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಇದೆ. ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಇಷ್ಟೆ.

ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಏಕಪಕ್ಷವಾಗಿ ಜಾರಿ ಆಗುತ್ತದೆ, ಬಗರ್ ಜಾರಿ ಆಗುತ್ತದೆ, 'ನಾನು ಹೋಗಿದ್ದೆ, ತಿವ್ವೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಪಚ್ಚೀಲರು ಪರಾಬರದಿದ್ದಾರೆ, ಎಂದು ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಂಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ಡ್ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

66ನೆ ಸೆಕ್ಷನ್, 3ನೆ ಕ್ಲಾಸ್ ತಾವು ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಒಂದು ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಬೆಳೆಗಳಿಗೂ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ಅಡಿಕೆ ತೋಟವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅದರಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಅನುಭವದ ಪ್ರಕಾರ, ಅಡಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಬೆಳೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮುಂಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಎಳೆಯದೆಲೆಯ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೂ ಮಾಡಬಹುದು; ಅದೇ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೆಣಸಿನ ಬೆಳೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಅಂದರೆ 66ನೆ ಸೆಕ್ಷನ್, 3ನೆ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ, ನಾನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಕಾರ, ಅಡಿಕೆ, ಮೆಣಸು, ಎಳೆಯದೆಲೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದಾರ್ಥಗಳ ಅಥವಾ ಬೆಳೆಯ ಒಟ್ಟು ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ಮೇಲೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ರೈತನು ಒಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಬೆಳೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅದರ ಜೊತೆಗೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಮೆಣಸನ್ನು 10-20 ಮುಂಡಿಗೆ ಎಳೆಯದೆಲೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ಮತ್ತೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಬೆಳೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಬಳಕೆಗೋಸ್ಕರ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಮನೆಯ ಬಳಕೆಗೆ ಬೆಳೆಯುವ ಎಳೆಯದೆಲೆ, ಮೆಣಸು ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿ ಒಟ್ಟು ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಬೆಳೆಯುವವರಿಗೆ, ರೈತನಿಗೆ, ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಸಲಹೆಮಾಡುವುದೇನೆಂದರೆ, ಮುಖ್ಯವಾದ ಬೆಳೆಯಾದುದು ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅದರ ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಸೂಕ್ತ, ಇತರ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಕೆಲವು ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ತಗಲುವ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟು ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಈ ಮನೋದಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 5, ಫುಟ 9ನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಸ್ಥಳದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಂದು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ಅಡಿಕೆ ತೋಟವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೇಳುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಡಿಕೆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ 60 ಮರಗಳಿರಬಹುದು. ಅದೇ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬಿದ್ಡುಹೋದ ಅಥವಾ ಹಾಳಾದ ಗಿಡಗಳ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ಸಸಿಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂರು ಮುನ್ನೂರು ಹಾಕಿರಬಹುದು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ರೈತನಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 60 ಮರಗಳ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಪುಗಳಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುವ ಹಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಆ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಟ್ಟು ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಉಳಿಕೆಯ ಮೊಬಲಗಿನ ಮೇಲೆ ವ್ಯವಸಾಯ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದು

(ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.)

ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅದೇ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂರು ಮುನ್ನೂರು ಫಲಕೊಡತಕ್ಕ ಅಡಿಕೆಯ ಸಸಿಗಳನ್ನೂ ಬೆಳೆಸುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬರ್ಚುಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತೆರಿಗೆಯನ್ನೂ ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಅಡಿಕೆ ಸಸಿಗಳನ್ನೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಬರ್ಚಾಗಿರುವ ಹಣವನ್ನೂ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಉಳಿದುದರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಸೂಕ್ತ ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬೆಳೆಯುವವನಿಗೂ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟ ಹಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾರುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಲ್ಲಿ, ಮಾರತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದ ವ್ಯವಸಾಯದ ತೆರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಬಾಕಿ ಇದ್ದರೆ, ಮತ್ತು ಮಾರುವವನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಇದ್ದರೆ, ಅವನಿಂದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಸೂಲ್ಪಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಆಗ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನು ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆಯೇ ಅಂಥ ಮನುಷ್ಯನ ತಲೆ ಒಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನು ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನು ಆ ಜಮೀನಿನಿಂದ ಪ್ರತಿ ಫಲವನ್ನು ಕಳೆದ ನಾರ್ಕಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲವಾದರೂ ಅವನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು, ಹಳೆಯಬಾಕಿಯನ್ನೂ ಫೈನಲ್ಪಡಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಹೀಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ transferer and the transferee, ಮಾರುವವನು ಮತ್ತು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವನು ಜಮೀನಿನ ಮಾರಾಟದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ, ಕೊಡಬೇಕಾದ ತೆರಿಗೆಯೇನಾದರೂ ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಅದನ್ನು ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವನೇ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ರೀತಿ sale deed ನಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಅಂಥ ಒಂದು ಕಂಡೀಷನ್ ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟ್ ನಲ್ಲದರೆ, ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ transferee ಅಥವಾ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವನಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದ ಉಳಿಕೆಯ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಅಥವಾ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಸೂಲ್ಪಡಬೇಕೇ ಏನಾ ಸುಮ್ಮನೆ, ನಾನಾಕಾರಣ ಜಮೀನಿನ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸದೆ ಇದ್ದಂಥ, ಹೊಸದಾಗಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಬಾಕಿ ಇರುವ ತೆರಿಗೆಯ ಭಾರವನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ವ್ಯವಸಾಯ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸೂಚನೆ ನಮೂದಿಲ್ಲ. ಸಮೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು. . . .

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಕೊಡಗಿನಿಂದ ಬರತಕ್ಕದ್ದು 28 ಲಕ್ಷ ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಬರತಕ್ಕದ್ದು 15 ಲಕ್ಷ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ಸಮೀಕರಣಮಾಡಬೇಕು ಅನೇಕಪ್ರಾಂತಗಳು ಹೊಸದಾಗಿ ನಮಗೆ ಸೇರಿವೆ. ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲೂ ಅಥವಾ ಇದ್ದಂಥ ವ್ಯವಸಾಯ ತೆರಿಗೆಗೂ, ಸಮ್ಪತ್ತಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸಾಯತೆರಿಗೆಗೂ ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸಮೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ನಾನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಕೊಡಗಿನ ಮೈಸೂರಿನ, ಹೈದರಾಬಾದು, ಮದರಾಸು, ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯವಸಾಯ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು, uniform law ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

Sri Y. VEERAPPA.—The main object is to make it uniform. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ನೆಪದಲ್ಲಿ—ನಾನು ನೆಪವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ—ರೈತನಿಗೆ ಇಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಅಥವಾ ಹೊರೆ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ರೇಟಿಗಿಂತ ಮತ್ತು ಮದರಾಸು ರೇಟಿಗಿಂತ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾದದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಕಾನೂನುಮೂಲಕ ವೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಏನು ರೇಟ್ ಇದೆಯೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಈ ಮನೂವೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ 45% ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ಯಾವತತ್ತ್ವ, ಏನು ಧರ್ಮ! ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ general sales tax ಮತ್ತು ಇತರ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು, ಅದು ಬೆಳೆಯುವವನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ, ಎಂದು. ಒಬ್ಬ ರೈತನು ದುಡಿದು ಗಳಿಸಿದರೆ ಹತ್ತು ಜನ ತಿನ್ನುವವರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಧರಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿರಲಾರದೆಂದು ಬಹು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂಮಾಡಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲುವ ಕಂದಾಯವನ್ನು ರೈತರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಅಷ್ಟು ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನಾನಾ ಕಡೆಯಿಂದ ಪೆಟ್ಟು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಧರ್ಮನೀತಿಗೂ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಇರದೆ ಇರುವ ಮೂಲಕ ಅನಾಯವಾದದ್ದಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ವ್ಯವಸಾಯ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಮನ್ನಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಆಗಿದೆ. ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಆತುರದಿಂದ ತಂದಿರುವುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿವೆ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಮೇಲೆ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಪರಿಣಾಮವು ಆಗುತ್ತದೆ. ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡದೆ ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ಸಮಂಜಸವಾದುದಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಇಷ್ಟು ಆತುರದಿಂದ ಪಾನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರೆ ಪ್ರಪಂಚವೇನೂ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಜಿತ್ತಿ ಸಮಿತಿಯು ನೇಮಕವಾಗಿದೆ. ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜಿತ್ತಿ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯು ಬರತಕ್ಕದ್ದು ಇದೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಗೂ ಭೂಸುಧಾರಣೆಗೂ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಜಿತ್ತಿ ಸಮಿತಿಯ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಆ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತೂಕಮಾಡಿನೋಡಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದರೆ

ಯೋಗ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನೂ ಕಾಲ ಮೀರಿಹೋಗಿಲ್ಲ. ಜಿತ್ತಿ ಸಮಿತಿಯ ಪರದಿಯ ಬರುವವರೆಗಾದರೂ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಮಸೂದೆಯ 45ನೇ ಫುಟದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, 3,500 ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯದ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ಆದಾಯದ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯ 1,500 ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯಕ್ಕೆ exemption ಇದೆ. 3,500 ರೂಪಾಯಿ ಮೇಲೆ ಹೋದರೆ 5,001 ರೂಪಾಯಿ ನಿವೃತ್ತ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. 1955ನೇ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಆದಾಯದ 4,200 ರೂಪಾಯಿ ಪರಿಮಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ರೈತನಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈಗ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಸಮೀಕರಣಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಕಾನೂನುಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ಧೈಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕು. ಸೆರೆಕ್ ಕಮಿಟಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನಾನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದೇನೆಂದರೆ 3,500 ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ಪರಿಮಿತಿ ಬೇಡ, 4,500 ರೂಪಾಯಿಯೂ ಸಹ ಬೇಡ. 5,000 ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯದವರಿಗೆ ಕೂಡ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಬೇಡ. 5,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆದಾಯವಿದ್ದರೆ ವರಮಾನತೆರಿಗೆಯು ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದೆಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಜಿತ್ತಿ ಕಮಿಟಿಯ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬರುವವರೆಗಾದರೂ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕುವುದು ಸೂಕ್ತವಾದುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಇರುವ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಪಡಿಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri G. VENKATAI GOWDA (Palaiyam).—As the Hon'ble Minister in charge of this Bill has stated, this Bill has been brought with a view to consolidate the various income-tax laws prevailing in the integrated areas and to amend them suitably. I would request that in doing so, care must be taken to see that the agriculturists are not affected to a large extent. While going through the various provisions of this Bill, I found many lacunae and anomalies that would come in the way of working of this Act. As my friends submitted, most of the agriculturists are illiterate and do not know how to keep accounts as required by the law. In the face of it, it is very hard to expect them to take advantage of the

various concessions which the Hon'ble Minister was pleased to give in the provisions of this Bill. As a matter of fact, I would suggest that a reasonable expenditure per acre may be formulated in addition to the other concessions that have been extended in this Bill. The concessions in respect of revenue assessment, interest that is payable towards a debt incurred for purposes of purchasing lands or the expenses that would be incurred for the purpose of maintaining irrigation works for the benefit of his land from which the agricultural income is derived, may be maintained; but, in addition to them, I would suggest that per acre, a reasonable amount, that he could be expected to incur for the purpose of deriving agricultural income, may also be formulated.

Coming further to the clause regarding assessment and submitting of returns, I would submit that penal provisions have been laid down for failure to submit returns or for making wrong returns. If he fails to submit a return or if he fails to comply with the directions issued by the assessing authority, then provision has been made for the assessing authority to impose a penalty not exceeding the amount the agriculturist concerned is liable to be taxed. For instance, if a person is liable to be taxed Rs. 500, because of his non-observance of these rules, would it be justified to impose a penalty not exceeding Rs. 500? This point may be considered by the Hon'ble Minister. It must be remembered that an agriculturist may not submit his return in time because of his ignorance in the technique of preparing accounts, or, for some reasons beyond his control, he may not be able to comply with the directions issued by the assessing authority. For this reason alone, it would be too much to impose a penalty of this kind. I suggest that a nominal amount, not exceeding Rs. 25 may be imposed for failure to observe the rules and in the absence of submitting return or failure to comply with the directions the assessing authority may assess the income to the best of his judgment. We know very well, Sir, as to how this discretion is used by

(SRI G. VENKATAI GOWDA.)

the assessing authorities. I have handled a number of tax appeal cases and I know of not even one instance where the assessing authority has used his powers of discretion in favour of the subject. The common principle of law is that whenever there is an ambiguity or difficulty in interpretation, the case should be decided in favour of the assessee. But this point is not understood by the assessors, because they are not judicial officers. They are servants of the State and have therefore a leaning in favour of the State. Strict instructions should be given to the assessing authorities to be judicial-minded and to be impartial and unbiased in deciding issues. He should think that he is standing between the State and the subject in the matter of making this assessment. When he makes this assessment according to 19 (4), this assessee has been deprived of the right to go in appeal against the assessment. Though there is a proviso under clause 22 that the assessee may substantiate that he is not liable to tax, still he is deprived of the right to go in appeal. For some reason or other, supposing, an assessee is not able to furnish or send the return or comply with the directions of the assessing authority. Would it be right to deprive him of the right to go in appeal? Hence, I submit, the assessee aggrieved by the assessment must be given the right to prefer an appeal against the assessment in default of his supplying his return or complying with the directions of the assessing authority. So, the proviso under clause 32 which says that no appeal shall lie in respect of an assessment made under sub-section (4) of section 19, may kindly be deleted. Otherwise, it would work very hard on the assessee.

Next, Sir, another penalty is sought to be imposed for the failure of submitting the return or complying with the directions of the assessing authority. Under clause 51, it is sought to impose a fine which may extend to five rupees for every day during which the default continues. Under clause 22, it is laid down that if an assessee does not submit the return or does not comply with the

directions issued to him by the assessing authority, he is liable for a penalty. Again under 52, provision has been made to fine to an extent of five rupees for all the days of his default. This would be punishing for the same offence twice. This will very seriously work on the agriculturists because they will not know how to keep accounts and for some reason or other, they would not be able to comply with the directions of the assessing authority. It is a fundamental principle of law everywhere that for the same offence, a person should not be punished twice. Hence sub-clauses (a) and (b) under 51 may be deleted.

Under clause 32 (5), provision has been made for disposing of appeal. "In disposing of an appeal, the appellate authority may (i) confirm, reduce, enhance or annul the assessment." I would submit that the appellate authority must only be vested with the right to confirm, reduce or annul the assessment and not enhance. Because of the high assessment of the assessing authority this appeal would have been preferred. If the appellate authority further enhances the assessment, we can see the further consequences. Hence, I submit that the word 'enhance' must be deleted.

Under clause 34, it is provided for preferring an appeal against the decision of the Deputy Commissioner only in respect of enhancing the assessment or imposition of penalty. My submission is, there should be the right vested in the assessee to appeal against the decision of the Deputy Commissioner whether in respect of reduction or modification or confirmation. In all these things a right must be vested in the assessee to prefer an appeal. Therefore, the word 'enhance the assessment' may be deleted. Supposing, even the Deputy Commissioner confirms the order of the assessing authority a right must be given to the assessee to make a further appeal.

Clause 55 refers to High Court. It has been rightly said in sub-clause (1) that the Commissioner, if he finds that there is a question of law, can refer the matter to the High Court. Sub-clause (2) says, if the Commissioner is not

inclined to refer the matter, the assessee may by an application accompanied by a fee of Rs.100, require the Commissioner to make a reference to the High Court. Suppose, the Commissioner rejects or refuses to refer. Then, it has been provided for the assessee to file an application in the High Court on the ground that the refusal or rejection of the Commissioner was not logical. Then only it has been provided that the Commissioner will be asked by the High Court to state the case and refer the matter to the High Court. Why all this cumbersome procedure I ask. All these clauses are unwarranted and unnecessary. Suitable provision may be made giving a right to the assessee to prefer an appeal directly to the High Court against the order of the Commissioner only on substantial point of law and nothing else.

Then Clause 30-partition. It has been said in the proviso:

'provided that no such order shall be recorded until notice of the inquiry has been served on all the adult members of the family;'

This, I would suggest, is not necessary. Supposing, in a joint undivided family there are four brothers and they seek partition. These four brothers are parties to the partition. Supposing, these four brothers have six adult sons or daughters. Why should notice be served on all those sons or daughters?

It is enough if all the parties to the partition are served with notice. There is no need to send me a notice when there is a partition between my uncle and my father. So, suitable provision may be made to serve notice only on the actual parties to the partition. I would suggest, Sir, that if there is conclusive proof before the assessing authority or the Deputy Commissioner that the assessee has attempted to evade a tax or cheat the Government, then the penalty is called for. Due to ignorance of law or other reason, he may not submit a return. In such cases, it is very hard on the part of the assessing authority or the Deputy Commissioner, whoever it may be, to impose penalty of a sum not exceeding the tax arrears payable. There is this hardship so far as the assessee is concerned.

In general, I welcome this Bill, because, as my friend said, it is progressive in character. An apprehension already exists in the mind of the agriculturist that for anything and everything, the Government is diverting its attention only on agriculturists and agriculturists alone. This sort of discrimination has got to be removed in the near future. I welcome all progressive measures. There are persons who obtain large sums of money by way of rent, or by way of profit or by other avocations and they are left free. It is nothing but discrimination between agriculturists and others who are better placed in life and this discrimination has got to be removed sooner or later. The Government has got to take step to see that all people who substantially get huge income by way of profit or rent or other income are brought under some legislation so that they may also discharge their obligation to the country by contributing their portion of the money. Since our aspiration is to attain a socialistic pattern of society, we must do all this. While bringing within the purview of legislation only agriculturists leaving others who are better placed in life is discrimination and hence I submit that Government should take steps immediately to see that all those persons who are better placed in life should be made to discharge their obligations towards the State by paying their share of money.

As my friend Sri Narasimhan said, mulberry is not a commercial crop. As you are all aware, even the Central Government and the State Governments are affording many facilities and encouragement for the improvement of Sericulture industry. That is a known fact and in the face of it, if mulberry is sought to be taxed, the very industry of sericulture will be affected. I am coming from an area where mulberry is grown in nearly 25,000 acres and if this tax is sought to be imposed on mulberry, I am afraid whether there will be even 5,000 acres of mulberry. This will indirectly affect the sericulture industry. If the intention of the Government as well as the Central Government is to improve sericulture industry and to give a permanent place for sericulture,

(G. VENKATAI GOWDA.)

taxing mulberry will run counter to this intention. If mulberry is taxed, I am afraid whether the people engaged in mulberry cultivation will grow mulberry at all. That will have a serious repercussion on sericulture industry. Unless there is mulberry cultivation, there cannot be improvement of sericulture industry. Hence, I submit, that mulberry is not a commercial crop and with a view to further the intention of the State and Central Governments, I suggest that mulberry should not be taxed.

I am given to understand that when the Agricultural Income Tax Bill was referred to a Select Committee last time, some members now included in the Select Committee seemed to have opposed the Bill. I do not know whether the same thing is going to be done in this Select Committee also. I therefore suggest that members who have welcomed this Bill whole-heartedly must be proposed to the Select Committee. I have already pointed out that opportunity should be given to the assessee to ventilate his grievance and he should have a right of appeal from the assessing authority to the Deputy Commissioner and from the Deputy Commissioner to the Commissioner and in respect of point of law only there should be appeal provided to the High Court. It will be all right if the Minister in charge of the Bill makes a provision for the constitution of a Tribunal instead of the Commissioner since that has been the practice and procedure now. I wonder why it has been omitted here. With these observations I welcome the Bill and I hope the Select Committee will see that all the loopholes and lacunæ existing in this Bill which involve legal implications are suitably amended so as to help the agriculturists.

There is one point which I wish to mention and that is about Clause 42. It says:

“When an assessee is in default in making a payment of agricultural income-tax, the Agricultural Income-tax Officer may, in his discretion, direct that, in addition to the

amount of the arrears, a sum not exceeding one-eighth of that amount shall be recovered from the assessee by way of penalty.”

This also, I think, works very great hardship to the assessee because for some reason or other, as my friend put it, beyond one's control, like floods or *jovis major* he may not be able to pay the assessment in time. If it has been done deliberately in order to avoid tax, then this penal provision is just. This provision should not be resorted to freely. My friend pointed out another clause and that is clause 43. Proviso to clause 43 seeks to attach the very lands from which the agricultural income is derived. I submit that after exhausting all the remedies open to the assessing authority to recover the tax, the attachment of the land may be resorted to. Let him not seek the attachment of land as the first remedy.

I thank the Speaker for giving me this opportunity to speak and I hope the Members of the Select Committee will go in detail into the implications of the Bill and set right all the defects in it.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಅಧಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಚ್ಛಾರಕ್ಕೆ ಈ ವ್ಯವಸಾಯೋತ್ಪನ್ನಗಳ ತೆರಿಗೆ ಮನೂ ದೆಯನ್ನು ಅನೇಕ ಜನ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಹೊಂದಿರುವವರು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಿಲ್ಲು ಇದೆ, ಅದನ್ನು ಹೆಗ್ಗಾದರೂ ಪಾಸು ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾವು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಯಾಕೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಸ್ವಾಗತಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆ. ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ ಈಗ ತಂದಿರತಕ್ಕ ರಾ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ it will grind the poor and allow the rich to rule this law. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದುವರೆಗೂ ನಾವು ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನೂ ಎಂದರೆ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ, ವ್ಯವಸಾಯೋತ್ಪನ್ನಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕತಕ್ಕಂಥ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾನೂನು ಇವುಗಳನ್ನು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯಾವ ರೀತಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ರಕ್ಷಣೆಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಭಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿ ಗಳಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಮುಂದೆ ಇವರಿಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಇಂತಹ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯೇ; ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಇವರು ಜನ ಗಳನ್ನು ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯೇ ತಪ್ಪೇ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಸುಂಕ ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಮುಂದು ತಾನು ಮುಂದು ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ

ಉಳಿದವರೆಲ್ಲಾ ಜನರಮೇಲೆ ಸುಂಕ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ನೀರಿನಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಫೀಜುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ರೇವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಹ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಉಳಿದವರು ಮಾತ್ರ ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಇತರ ಪ್ರಾಂತಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಾಗ ಇಷ್ಟು ಸುಂಕಗಳನ್ನು ಆ ಪ್ರಾಂತದ ಜನರ ಮೇಲೆ ಹೇರುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸೇಲ್ವ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮನೂವೆ ತಂದಾಗ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಐದು ಭಾಗಗಳು ಸೇರಿರುವ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನಮುನೆಯ ಮಾಡಿ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ತೆರಿಗೆ ಎಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮನೂವೆ ತರಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ನಂದ ಭದ್ರಲ್ಲಿ ನಮುನೆಯವೇನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ, ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹ ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಷನ್ ಕೊಡುತ್ತಾ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಗಿಂತ ಕಡಮೆಯಿದೆ, ಇಲ್ಲಿಗಿಂತ ಕಡಮೆಯಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೊರತು ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಗಾರನಿಗಿರುವ ತೊಂದರೆ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೇನಾದರೂ ಪ್ರಯತ್ನವಿದೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾನೂನು ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲರುವಾಗ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರೈತರಿಗಿರುವ ತೊಂದರೆ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ನಮಗೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಲಹೆ ಕೊಡಬಹುದು, ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಮೇಲೆ ಹಾಕಿರುವ ತೆರಿಗೆ ಎಷ್ಟುದೂರ ಹೋಗಿದೆ, ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರಾದುದು ಕೆಲವರ ದುರದೃಷ್ಟವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ತೆರಿಗೆ ಈಗ ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿದೆ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿದೆ, ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿದೆ, ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿದೆ, ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರಾದ ಮೇಲೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಭಾಗದವರಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೇರುವುದು ಯಾವ ಧರ್ಮ? ಹರಿದು ಹಂಚಿಹೋಗಿದ್ದ ಭಾಗಗಳೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಈಗ ಕರ್ಣಾಟಕ ಒಂದಾಗಿರುವಾಗ ಹೀಗೆ ಸುಂಕವನ್ನು ಹೇರಿ ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಲಘುವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಕೊಟ್ಟು ಏನೋ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ತ್ವೇಗ ವರ್ಷಗಳು ಹಾದಿದು ಪಾಠ ಕಲಿತು ಅನುಭವ ದಿಂದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹರಿದು ಹೋಗಿದ್ದ ಕರ್ಣಾಟಕ ಒಂದಾದ ಮೇಲೆ ಈ ಸುಂಕ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕದವರಮೇಲೆ ಹೇರುವುದಾದರೆ ಅವರು ಮತ್ತೆ ಪಾಪನ್ನು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆ! ಏಕೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದವೋ ಎಂದು ವ್ಯರ್ಥಪಡಬೇಕೆ? ಈ ಭಾವನೆ ಅವರಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆ! ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯೇನೋ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಇತ್ತು, ಅದನ್ನು ನಮುನೆಯ ಮಾಡಿದ್ದು ಸೂಕ್ತ. ಆದರೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿದ್ದಿರುವ ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮೇಲಿನ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಆ ಜನರಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಕು! ನಿನ್ನೆದಿವನ ಮರಾಮತ ಶಾಖೆಯ ಸಚಿವರಾದ

ಶ್ರೀ ಎಲೆಣ್ಣ ಗೌಡರು “ ವಿಷಯವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಏಕೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕು, ಚಪಲಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಡಾ|| ನಾಗೂರ್ ಅವರ ಟೀಕೆಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ತಾನೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತದ ಭಾಗಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಬಂದು ಕೇವಲ ಐದಾರು ತಿಂಗಳಾಗಿವೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಬುಡಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾರು ಮೈಸೂರು ಹಿಂದೆ ಹೇಗಿತ್ತೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೋ ಯಾರು ಮೈಸೂರು ಮೈಸೂರಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಲೆಂದು ಪಾದಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅವರು ಬೇರೆಯವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಲಿ, ಮೈಸೂರು ಮೈಸೂರಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಲಿ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಸುಂಕಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಭಯ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗುಂಟಾಗಿದೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರು ಏನೇನು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಹಣ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಮನೆ ಸಾರಿ ಬಹುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಸುಂಕ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಹೇರಿ ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ ಯಾವ ಆರ್ಥಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೂ ಎಲ್ಲೂ ಹೇಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಡೇವಿಡ್ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಎಂಬವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಭೂಕಂದಾಯ ಹಾಕಿದಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸುವಾಗ ಯಾವ ರೀತಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ನೂಡನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರು ಬೆಳೆಯುವ ಬೆಳೆಯಮೇಲೆ, ಮೇಣಸಿನಕಾಯಿ, ಅಲೂಗಡ್ಡೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮೇಲೆ ಸುಂಕಹಾಕಿ ಯಾವ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತಾನೆ ಕಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯ? ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಲೇಬರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಇದೆ, ವರ್ತಕರಿಗೆ ಥೇಂಬರ್ ಅಫ್ ಕಾಮರ್ಸ್ ಇದೆ. ಅದೇ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವ ರೈತರಿಗೆ, ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಇಲ್ಲ. 15 ದಿವಸಗಳು ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ ತಕ್ಷಣ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ಣಯಮಾಡಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಜನರು ತಮಗಿರುವ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನವಿಮಾಡಿದರು, ಈ ವಿಧವಾದ ತೆರಿಗೆಗಳೆಂದಾಗುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಎವರಿಸಿದರು. ಆದರೂ ಕೂಡ ಈ ಸಭೆ ಸೇರಿದಮೇಲೆ ಯಿಥಾಪ್ರಕಾರ ಮಾರಾಟತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇನ್ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಬೇರೆ ಬಂದಿದೆ. ರೈತರು ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಇದುವರೆಗಾಗಲೇ ವಿಶೇಷ ಹೊರೆ ಹೊತ್ತಿರುವ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೊರೆ ಹೇರಿ ಅವರ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆ ಮುರಿದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, ಆದಾಯ ಬಂದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿರುವವರೇನೋ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಅಡಿಕೆ, ಮೆಣಸು, ಕಬ್ಬು, ಏಲಕ್ಕಿ ಮುಂತಾದ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವವರು ಅನೇಕರು ಬಂದು ಅವರ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜವಾಬು ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಬೊಂಬಾಯಿ, ಕರ್ಣಾಟಕದ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ)

ಎನಾ ಬಾಕಿ ಕಡೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಣಕಂಟ್ಚಾಕ್ಸ್ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರದೇಶದ ವರೂ ಸಹ ಈ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ವಾಗ ತಾವು ಪ್ಲೀಡ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದೇನು ಪ್ರಯೋಜನ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ತಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತನ ಮೇಲೆ ಸುಂಕ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಬಿಡಲೆಂದು ನಾನು ಪ್ಲೀಡ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ ರೈತರನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಹೇಳಿದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿದ ವರ್ತಕರು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತಾವೇನು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಣಕಂಟ್ಚಾಕ್ಸ್ ಹಾಕ ಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಭೂಕಂದಾಯ ವಜಾ ಮಾಡಿ ಬೇಕಾದರೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ, ಈಗ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಎರಡು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಒಂದು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಣಕಂಟ್ಚಾಕ್ಸ್, ಇನ್ನೊಂದು ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್, ಇವೆರಡೂ ರೈತರಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತವೆಂಬ ಭಯ ನನಗಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಇಣಕಂಟ್ಚಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಬೆಳೆಯದಿರುವ ರೈತರು ಅದೇ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಭಯವಿದೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಭಯ ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಣಕಂಟ್ಚಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಿ ಅಥವಾ ಭೂಕಂದಾಯವಿರಬೇಕಾದರೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಣಕಂಟ್ಚಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬೇಡಿ; ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಇಷ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ರೆಕ್ಕೆ ಹಾಕಬಹುದು. ಹಿಂದಿನ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 12,45,202 ಜನ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 2,41,191 ಜನರಿಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿದೆ, ಒಂದು ಎಕರೆಯಿಂದ 5 ಎಕರೆಗಳವರೆಗಿರುವವರು 5,56,530 ಜನರಿದ್ದಾರೆ, 10 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವರು 1,54,200 ಮಂದಿಯಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ 10 ಎಕರೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಜಮೀನು ಪಡೆದಿರುವವರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಈ ದಿವಸ ಇಣಕಂಟ್ಚಾಕ್ಸ್ ಆಫೀಸರು ಜನರಿಗೆ ಕೊಡುವ ತೊಂದರೆಯೂ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರ ಕೈಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣು ಬಿಡುವುದೂ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ, ಲಾಯರುಗಳಿಗೆ ಹಣಕಾಸು ವ್ಯಾಜ್ಯ ವಾಡುವುದೂ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಭೂಕಂದಾಯ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹತ್ತು ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಜಮೀನು ಇವು ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕಾಪ್ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ವಿಧಿಸಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ನೂರರಲ್ಲಿ ಅರವತ್ತು ಮಂದಿಗಾದರೂ ಆಫೀಸರ ಕಿರುಕುಳ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮೈಸೂರು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಣಕಂಟ್ಚಾಕ್ಸ್ ಮಸೂದೆಯ 47ನೇ ಫುಟದಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ಓದಿ ನೋಡಿದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಆಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಚಿಲ್ಡರ್ (ಅನ್-ಇರಿಗೇಟೆಡ್), ಫೊಟೊ ಗಾರ್ಡ್, ಅನಿಮಾ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು 10 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಬೆಳೆಯುವವರ ಮೇಲೂ, ಕಾಫಿ, ಟೀ, ಮರಬರಿ ಅನ್ ಇರಿಗೇಟೆಡ್, ಏಲಕ್ಕಿ, ಮೆಣಸು, ಆರೆಂಜ್ ಮತ್ತು ರಬ್ಬರ್ ಇವುಗಳನ್ನು 15 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಬೆಳೆಯುವವರ ಮೇಲೂ, ಧನಿಯಾ,

ಸಸವಾಂ, ಮತ್ತು ಮ್ಯಾಂಗೋ ಇವುಗಳನ್ನು 25 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಬೆಳೆಯುವವರ ಮೇಲೂ, ಮತ್ತು ಕಡರೆಕಾಯಿ ಮತ್ತು ಕಾಟನ್‌ಗಳನ್ನು 30 ಎಕರೆಗಳ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಬೆಳೆಯುವವರ ಮೇಲೂ ವ್ಯವಸಾಯ ವರ ಮಾನದ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಣ್ಣ ರೈತರು ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ತಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಾನು ಆ ವಿಷಯಗಳ ನ್ನರಾ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ತಮ್ಮಂತಹ ಎಮಿನೆಂಟ್ ಲಾಯರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸುಮಾರು 20-22 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಹಾಗಾದರೆ ಅನುಮಾನವೇ ಇಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಲಾಯರ್ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ಖಂಡಿತ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. (ನಗು)

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ತಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಮೂದಿಸಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಓದಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೇ. ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ವಜಾಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—10 ಎಕರೆಗಳ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಬೆಳೆಯುವವರ ಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ತಣ್ಣಪ್ಪ.—ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವತ್ತೆ ಅಲ್ಲ. ನಾನು ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ವಜಾಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂತಹ ವಾದವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಯೇ ಹೊರತು, ನಾನೇನು ಅಪರಾಧವೇನನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಅರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ವರ ಮಾನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು 10 ಎಕರೆಗಳ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಬೆಳೆಯುವವರ ಮೇಲೆ ವಿಧಿಸುವುದನ್ನು ವಜಾಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇಷ್ಟೇ, ಸಣ್ಣ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಫುಟ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಹೋಲ್ಟಿಂಗ್ಸ್‌ನ್ನು ರೈತರ ಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಬಾರದು ಎಂದು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ತಣ್ಣಪ್ಪ.—ಆ ರೀತಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸುಮಾರು 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯ ಬರುವವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ; ಅವರು ಅಂತಹ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ಮಸೂದೆಯ 47ನೇ ಪೇಜಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ, ಟೀ, ಮಲ್ಬರಿ (ಅನ್-ಇರಿಗೇಟೆಡ್), ಏಲಕ್ಕಿ, ಪಪ್ಪರ್, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು 15 ಎಕರೆಗಳ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಬೆಳೆಯುವವರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಂದ ಮೇಲೆ ನೀವು ಹೇಳಿದಂಥ ಅರ್ಗ್ಯುಮೆಂಟ್ ಇದರಲ್ಲಿ ಕವರ್ ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಹೇಗೋ ನೋಡಿ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ತಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಾನು ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ 4 ಎಕರೆ, 6 ಎಕರೆ, 8 ಎಕರೆ, 20 ಎಕರೆ, 30 ಎಕರೆ ಮತ್ತು 100 ಎಕರೆ ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ, ಈ ರೀತಿ ಬೆಳೆಯುವವರ ರೆಲ್ಲಾ ಎಂತಹವರು ಎಂದರೆ, ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯುವವರು ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಕಾಫಿ ತೋಟದವರು ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಟೀ ತೋಟದವರು ಆಗುತ್ತಾರೆ, ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು, ಗ್ರೇಪ್ಸ್ ಮತ್ತೆ

ಮುಲ್ಕರಿ ಬೆಳೆಯುವವರೂ ಕೂಡ ಈ ಗುಂಪಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಈಗತಾನೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆಂದಮೇಲೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಸ್ಪೆಷ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಥೊಡ್ಡ ಥೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್‌ದಾರರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಏತಕ್ಕಿಂತಲೂ ಒರಿಜಿನಲ್ ಮೈಸೂರಿ ನಲ್ಲಿರುವ ರ್ಯಾಂಡ್ ಒನ್‌ರಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ 1 ಎಕರೆಯನ್ನುಳ್ಳ ರೈತರು ಇವರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು 10 ಎಕರೆಗಳಿಗಿಂತ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಬೆಳೆಯುವವರ ಪರ್ ವೂನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿಯೇ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು, ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯುವವರು ಥೊಡ್ಡ ಥೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್‌ದಾರರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿ ನಲ್ಲಿ 2470 ಜನರು ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು ಬೆಳೆಯುವವರೂ ಮತ್ತು 12,672 ಜನರು ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದು ಯಾವ ಮೈಸೂರಿನ ಲೆಕ್ಕ? ಮೊದಲನೆ ಮೈಸೂರಿನದೇ ಅಥವಾ ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನ ಲೆಕ್ಕವೇ? ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನ ಲೆಕ್ಕ ವನ್ನು ತಾವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರೆಂದು ಇತರ ಸದಸ್ಯರು ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು. ತಾವು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಉದಾ ಹರಣಿ ರೂಪವಾಗಿ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಈ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ಕೈಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನೀವು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ವಿಷಯ ವನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಅಥವಾ ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೋ? ಬೇರೆಯವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದು ಏನೋ ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು ಎಂದು ಭಾವನೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಬರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು 10 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಬೆಳೆಯುವವರ ಮೇಲೆ ವ್ಯವ ಸಾಯ ವರಮಾನದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಸದಸ್ಯರ ಆರ್ಗ್ಯುಮೆಂಟ್ ಬದ್ಧ ಹೋಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಾನು ಭೂಕಂದಾಯ ವನ್ನು ಪಡೆದದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು. ನಮ್ಮ ಒರಿಜಿನಲ್ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಕಾಯಿ 82,603 ಎಕರೆ ಗಳಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಮ್ಯಾಂಗೋಸ್ 34,277 ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಬನಾನ 21,631 ಎಕರೆ ಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಗ್ರೇಪ್ಸ್ 53 ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದರಮೇಲೆ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು 34,957 ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಬೆಳೆದರೂ, ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯೋತ್ಪನ್ನಗಳ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟರವು ಬಟ್ಟೆನಟ್ಟಾಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ನೆ ಒಂದೆಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟರೆ ಅದು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ರೈತರಿಗೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ, ದೇಶದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ಅಭಿ ಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ

12 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರೆ. ಅದನ್ನು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಪಡೆದದ್ದು 1,200 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಮೆಮೊರಾಂಡಂನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಗೂ ಈ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲಿಯ ಅಧಿಕಾರ ವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಗೆ ವಹಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸೇಲ್ವೆಟ್‌ನಾಕ್ಸ್ ನ್ನೂ ಮತ್ತು ಇತರಂಟ್‌ನಾಕ್ಸ್‌ನೂ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೊದಲು ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಅರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಇತರಂಟ್‌ನಾಕ್ಸ್ ಈಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋದಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಭಾಗವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಿಲುವು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಸೂಲಿಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿ ದ್ದೀರಿ. ಆದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇಂತಹ ತೆರಿಗೆ ಗಳನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ Commis sioner for Commercial Taxes ಎಂಬವರನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಇಲಾಖೆ ಯನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು. ಆದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನ ದಲ್ಲಿ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಬರ್ಚುಮಾಡಿ. ಆದರೆ ಎಕಾನಮಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇಂತಹ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಪ್ರಾ ರಂಭಿಸುವಾಗ ನಾನ್ ಗೆಜೆಟೆಡ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಿಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಡಿ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೆಂಕಟೇಗೌಡರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿ ದ್ದಾರೆ. ಈ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಯಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಯಾರಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಹಗಲಿರಲೂ ತೊಂದರೆಯೆದೆಯೋ ಅಂಥಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ರೈತರಿಗೂ ಲೆಬ್ಬು ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಮೀನ್‌ದಾರರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಫರ್ನಿಚರ್‌ ಎದ್ದು, ಎಂತಹ ಇದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಲೆಬ್ಬು ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ, ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಸರಿ ಯಾಗಿ ಲೆಬ್ಬು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಅಸೆಸಿಂಗ್ ಅಫೀಸರ್ಸ್ “in the absence of return” ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ರೈತನಮೇಲೆ, ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಕಠಿಣ ಹೃದಯ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಕನಿಕರವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಾವೇ ಗಮ ನಿಸಿ. ಈಗ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಅಧಿ ಕಾರಿಗಳೇನಾದರೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆಯೇ, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿ ತನಿಖೆ ಮಾಡಿದ್ದಾ ರೆಯೇ ಎಂಬುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. 10 ಎಕರೆಗಳ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು ಬೆಳೆಯುವವರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಒಬ್ಬ ರೈತ 10 ಎಕರೆ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನೋಣ. ಆದರೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ನೀಡೆ ಬದ್ಧ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು ಬೆಳೆ ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಶ್ಯಾನು ಥೋಗರು ಯಾವ ರೀತಿ ಪಹಣಿ ಲೆಬ್ಬುವನ್ನು ಬೆಳೆಯು

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.)

ತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ, ಇಂತಹ ಸರ್ವೆ ನಂಬರನ್ನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಎಕರೆ ಹೊಗ್ಗೇ ಸೊಪ್ಪು ಎಂದು ಲೆಖ್ತು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ.

6-30 P.M.

ಹೀಗೆ ಈ ಹತ್ತು ಎಕರೆ ಹೊಗ್ಗೇಸೊಪ್ಪನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಆಧಾರದಿಂದ ಇವನ ಆದಾಯ 3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತೀರಿ? ಇವನ ಜಮೀನಿನ ಉತ್ಪನ್ನ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆಯೇ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಬರ್ಚ್‌ಗಳೂ ಈ ಮೊತ್ತದಲ್ಲಿಯೇ ಸೇರಿವೆಯೇ ಎಂಬವೇ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅಸೆಸಿಂಗ್ ಆಫೀಸರು, ಈ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಯಿತೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ ಇದರಿಂದ ಅಸೆಸ್ಸು ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹತ್ತು ಎಕರೆಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವ ರೈತರು ಲಾಭದಾಯಕವಾದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವರು. ಅದರಿಂದ ಇವರು ಸಣ್ಣ ರೈತರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಭಾರಿ ಜಮೀನುದಾರರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಬೆಳೆಯುವ ಉತ್ಪನ್ನ ಗಳು ಬೆಳೆಯಲಿ ಅಥವಾ ಬೆಳೆಯದೇ ಇದ್ದರೂ ಹಳೆಯಲ್ಲಿ ಖಾತೆ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡತಕ್ಕ ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಪ್ಪು ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ತಪ್ಪು. "It is the highest tribunal in the State" ಹೀಗೇಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ನನಗೊಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ನಿಜವಾಗಿರಲು ನಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅಗೌರವವಾದ ವಿಷಯವೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಅದು ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಿ. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರದ ಮೇಲೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ check ಇರಬೇಕು. ರೆವೆನ್ಯೂ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಕೇಸು ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಪೀಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದರಲ್ಲೇನು ಲಾ ಪಾಯಿಂಟುಗಳವೆಯೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೂ ಈ ರೀತಿ ಲೆವಿ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಲ್ಲ.

ಇಲ್ಲಿ 3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಮಾಡಿರುವ ಮಿತಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ವೀರಪ್ಪನವರು 5,000 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಏರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. 5,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯ ಬರುವ ರೈತನು ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಪಂಚ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ, ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಇಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆ ಆದಾಯ ಬರುವ ರೈತ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಂಜೆಯವರೆಗೂ ಹೊಲದಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಗದ್ದೆಯಲ್ಲೋ ಒಂದು ಲಂಗೋಟಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಂಜೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಹಾಗೆಯೇ ವಾಪಸು ಬರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಊರಿನ ಪಟೇಲ

ನನ್ನೋ ಇಲ್ಲವೇ ಶ್ವಾನುಭೋಗನನ್ನೋ ಯಾವುದಾದರೂ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ 3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು 5,000 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಏರಿಸಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಡರೈತನು ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮೈಸೂರ್ ಅಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅರಿಕಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಮೈಸೂರ್ ಅಸ್ತಿಗಳಿವೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಈ ಅಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ಮೈಸೂರ್‌ಗಳನ್ನು, ಕೋಪಾರ್‌ನರುಗಳನ್ನು eliminate ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಅಚಾಚು ಮಾಡಿದ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಕೋರ್ಟಿನಂತೆ ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಯಾವುದು ತಪ್ಪು ಯಾವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅದು ಸೆಟ್ ಅಸೈಡ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ತಾಳೂ ಕೇಳಿರಬಹುದು, ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಏಳೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಕೇಸು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಸೆಟ್ ಅಸೈಡ್ ಆಗಿ ಫುನ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಮೈಸೂರು ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇತರಂಟಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಈ ಮೈಸೂರುಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಕೋಪಾರ್‌ನರುಗಳಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವರು ಬೀದಿ ಭಿಕಾರಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಈ ಜನಗಳ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಜನಗಳ ಮಾತಿಗೆ ಬೆರಕೊಟ್ಟು ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇತರಂಟಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಜನ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ರೈತನು ಅರಿದು ಮಳೆ ಬೀಳುತ್ತರೇ ಪೈರುಗಳನ್ನೇನೋ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಅದರ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬಾರದೆ ಹೋದರೆ ಆತನ ಪೈರುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹಾಳಾಗಿ ಬೆಳೆಯೇ ಕೈಗೆ ನಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದೊಂದನ್ನೂ ನೋಡದೆ ಆ ಹಳ್ಳಿಯ ತೋಟೆಯೋ ತಳವಾರನೋ ಒಂದು ಶ್ವಾನುಭೋಗನಿಗೋ ಪಟೇಲನಿಗೋ ಇಂತಹ ಜಮೀನಿನನ್ನೆ ಒಂದು ನೂರು ಮಣವೋ, 200 ಮಣವೋ ನೀರುಳ್ಳ ಬೆಳೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡದೆಯೇ ತನ್ನ ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಇದಷ್ಟು ನ್ಯಾಯವಾಗಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವೇ ಆರೋಪಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೀಗೆ ನೀವು ನೋಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀವು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನುದಾರರುಗಳಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲದೆ ಬಡರೈತರಿಂದಲೂ ಪೋಷಣ್ಣು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳ ಕಡೆ ಏಕೆ ಹೋಗಬಾರದು?

ರೂಲ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ತಾವು ಈ ರೂಲ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಈ ಸಭೆಯ ಅಪೂರ್ವರಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಮತ್ತು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದರಂತೆ ಈ ರೂಲ್ಸ್‌ನ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು.

ಈಗ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ದೀರ್ಘವಾದ ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಅದರ ಮೊನ್ನೆ ದಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ಬಹಳ ಲಘುವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಏನೂ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂಬ ಚಪಲದಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಈಗ ನಾವು ಏನೇನನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇವೋ ಅದರಂತೆ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ನಮಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು, ನಿಮ್ಮ ಗೌರವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇಂತಹ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅನುಕೂಲ ಪಡಿಸಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿತೆಂದು ಜನಗಳು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು Select Committeeಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಮುನ್ನ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಪಡಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಸಂಕಮನ್ಯ ಹೇರಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೇರಿ. ಆದರೆ ಈ ಅಗ್ನಿಕಲ್ಪರೇ ಇನ್ನೇಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್‌ನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಾಕಬಾರದು. ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಪಡಿಸಲು ಈಗಾಗಲೇ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಒಂದು ಜಿಲ್ಲಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆಂಚಪ್ಪನವರು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಈ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಟೂರುಗಳು ಇನ್ನೂ ಮುಗಿದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ಈ ರೀತಿಯ ಟೂರುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ವರದಿಯನ್ನು ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಜಿಲ್ಲಾ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿ ಬರಲಿ. ಆದರಿಂದ ಬೊಂಬಾಯಿ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಕರಗಳನ್ನು ಹೇರಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರಿಂದಾಗಿ ಇನ್ನು ಇದು ಆರು ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮುಂದೂಡಿ ಎರಡನೆಯ ಒಟ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡೋಣ ಅದಕ್ಕಾರಣ ನಾನು ಬಹಳ ಏನೆಯಿಂದ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ತಮ್ಮ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದರೆ ಉತ್ತಮ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಣವೇನೋ ಇವರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ದೂರ ತಾವು ಸಹೃದಯರಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಜೆಗಳು ಹೇಳಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಎಂದರೆ popular voiceಗೆ ಇಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮನ್ನಣೆ ದೊರಕಿತು ಎಂದು ಬದಲೈತರ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಈ ಜನಗಳು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆ. ಕೇವಲ ಹಣವನ್ನೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಈ ಧನಪಿತಾಚಂದಿನ ಸರಕಾರಕ್ಕೇನೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುವಾಗ 7 × 3-21 ಎನ್ನುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ 7 × 7 ಕೂಡ 21 ಎನ್ನುವ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಕಾರಣದಿಂದ, ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ರೋಷದೋಷಗಳಿವೆ. ಇದು ಜನರನ್ನು ಬಹಳ ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಗುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಮಿಷಿಯರೇ ತರುವಂಥ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಮಸೂದೆಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಇದನ್ನೂ ಒಂದೇಸಾರಿ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಬದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಬಿನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಹುಚ್ಚವಾಸ್ತಿ ಗೌಡ (ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪುರ).—ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಕೆ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಚರ್ಚೆ ಕೂಡ ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಮೂಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು closure motionನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri U. M. MADAPPA.—The Speaker has allotted some time for discussion of this matter.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Minister will have to reply and he may take about half an hour.

Sri T. MARIAPPA.—I will take about 20 minutes to reply.

(Sri B. K. Puttaramiya rose)

Mr. SPEAKER.—Once an Hon'ble Member has moved a closure motion, I will have to approve or reject it. If I reject it the debate will go on unrestricted. I have gone through the whole thing. The day before yesterday it had been agreed that discussion on this Bill should be finished today. Therefore I am inclined to accept the closure motion.

The question is :

“That the question be now put.

The motion was adopted.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಮಸೂದೆಯ ತೆರಿಗೆಯ ಕಾನೂನಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳು. ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿರತಕ್ಕವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನೇನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ತಮಗೆ ತೋರಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನೇನೂ ಹೇಳಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಬೊಂಬಾಯಿ ಭಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಾಕಿಯ ಕಡೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಂತಹ ಕಾನೂನನ್ನು ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅನ್ವಯಿಸಲು ಬೇಡವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಥ ನನಗರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬರುವ ದುಡ್ಡನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಹೋದರೆ ಹೋಗಲಿ, ಬೊಂಬಾಯಿನಿಂದ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡೋಣವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಮಾತು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನೊಂದಿದೆ. ಈಗ ಮೈಸೂರಿನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರದ ಕಾನೂನುಗಳಿವೆ. ಒಂದೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾನೂನುಗಳಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದು ಆಡಳಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಪದ್ಧತಿಯಿರುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾರ್ಚ್ ಅದಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಸಮಾನದ

(ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.)

ದರಗಳನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನಿಟ್ಟು ಅಂಗೀಕಾರ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದೊಂದೇ ನಮ್ಮ ಆಶಯವಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನಲ್ಲ. ಏನೋ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ನಮಗೆ 'ಒನಕಿಶಾಟಿ' ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಯಾರ ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಯಾವಯಾವ ಬಣ್ಣದ ಕನ್ನಡಕಗಳು ತಪ್ಪೋ ಆ ಬಣ್ಣ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರಿನ ಖಾಸುಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೆರದ ಗಾಜಿನ ಕನ್ನಡಿ ಇದೆ. ಯಾರು ಯಾವ ಬಣ್ಣದ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾರೋ ಅದರಂತೆ ಅವರ ಮುಖ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥದಕ್ಕೆ ನಾವೇನೂ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ವಿದರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಿಂದ ನಮಗಿಗ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ದರವಿದೆ. ಶೇಕಡ 45ರಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸುತಾರ್ತಾಕರವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಯಾವ ತೆರಿಗೆ ಯಾಗಲಿ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂದರೆ ಜನರಲ್ಲಿರುವ disparity ಯನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವಂತಿರಬೇಕು, ಇದೇ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪಾಟರ್ನ್ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ವಲಿಭೂತವಾದದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನೀತಿ progressive ಆಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಒಂದು ಮುಖ್ಯತತ್ವ. ಈ ವ್ಯವಸಾಯದ ತೆರಿಗೆಯ ಕಾನೂನಾದರೋ progressive ಆಗಿಯೂ ಇದೆ ಮತ್ತು disparityಯನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡುವಂಥದೂ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ನರಸಿಂಹರವರು ಮತ್ತು ಸುತಾರ್ತಾಕರವರು ಇಬ್ಬರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿರುವ ದರಗಳು ಕೂಡಗು ಮತ್ತು ಹೈದರಾಬಾದುಗಳಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಗಿದೆ; ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ ಮಾಡೋಣವೆಂದು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿದೆ ಅಷ್ಟೆ. ಅಂಥದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಬೊಂಬಾಯಿಯವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಯಾರಿಗೂ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಲೇಬೇಡಿ ಎನ್ನುವುದು ಬರೀ ಉಪಚಾರದ ಮಾತು ಅಷ್ಟೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಬೊಂಬಾಯಿಯಿಂದ ಬಂದವರು, ಬೆಳಗಾಂನಿಂದ ಬಂದವರು ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಹಾಕಿಯೇ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಳಗಾಂ ಜಿಲ್ಲೆಯವರಂತೂ ತಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥಂಥ Commercial Crops ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆಂದು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಮರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬೊಂಬಾಯಿಯವರಾರೂ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ 'ಅವರಿಗೆ ಬೇಡ ಅವರಿಗೆ ಬೇಡ' ಎಂದು. ಯಾವುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನೂಕುವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು ನೂಕುವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಕೈಹಾಕಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಮೇಲೆ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು, ಜಿತ್ತಿ ಕಮಿಟಿಯವರ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಕಾದುನೋಡುವುದು ಸೂಕ್ತ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ Tenancy Lawsಗೆ ತೊಂದರೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಖಂಡಿತ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಅಗ್ನಿಕಲ್ಪರಂ ಇಣಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್; ಇದಕ್ಕೂ ಚೆನ್ನೆ ಕಾನೂನಿಗೂ ಸಂಬಂಧವೇನು?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಮಗೆ ಬರುವ ಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ceiling ಹಾಕುವುದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ!

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—Ceilings ಗೊತ್ತುಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ, ಈ ತೆರಿಗೆಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಾಗೆ Ceilings ಹಾಕಿದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಜಮೀನುಗಳಿಗೂ ಈ ತೆರಿಗೆಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ; ಸಂತೋಷವೇ. ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಕಾರ 5 ಎಕರೆಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಜಮೀನಿರ ಕೂಡದೆಂದಿದ್ದು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ; ನಾವೂ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ಇದರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಆದಾಯ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆಂದು Ceiling ಹಾಕುವುದನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ನೀಲಿಂಗ್ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯು ಒಪ್ಪಿದರೆ ತಂಟೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ನೀಲಿಂಗಿಗೂ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವೇನು? ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೀಲಿಂಗ್ ಹಾಕಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಿಡುವಳಿಯ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಕಡಮೆಯಾದರೆ ಇದರಿಂದ ಬರುವ ಆದಾಯ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶದಂತೆ disparity ಕಡಮೆಯಾದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಈಗ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರರುಗಳು ಅನೇಕ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆಯಾದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದೇನು? ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹಿಂದೆಯೇ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜಮೀನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವವರು, ನಾವಿದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದಷ್ಟು ದಿನವೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ರಾಭ ಪಡೆಯುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ಆದ್ದರಿಂದಲೇ...

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—Minimum Wages Act ಇದೆಯಲ್ಲಾ, ಅದಾದರೂ ಇದರಿಂದ affect ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—Minimum Wages Actಗೂ ಇದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಬೇರೆ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಯಿತು. ನಾನು ನನ್ನ ಮೊನ್ನೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. Minimum Wages Actನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಲೂ Accountsಗಳು manipulate ಆಗುತ್ತಿವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. 10 ರೂಪಾಯಿ ಕೂಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆ 15 ರೂಪಾಯಿ ಯೆಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಅಂಥದಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಅಂತೂ ಅದಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಒಂದು discretion ಕೊಟ್ಟಿದೆ. Composition Schemeನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ introduce ಮಾಡುವುದೇ ಇದಕ್ಕಾಗಿ, ಮತ್ತು lower levelನಲ್ಲಿ ಕೂಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ಹಾಗಾದರೆ acreageನ್ನು ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಯೋಚಿಸುವುದುಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಡರೈತರಿಗೆ ಆಗಲಿ, ಬಡ ಬೋರೇಗೌಡನಿಗೆ ಆಗಲಿ ತೊಂದರೆಯೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾರ ಹೆಸರನ್ನೋ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಸುಖಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಲ್ಲಾ ಅವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಧಿಸುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೆ. ನಿಜವಾದ ರೈತರ ಬೆನ್ನುಮೊಳೆ ಮುರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಆಶೆಯಿಲ್ಲ; ಮುರಿಯಲೂ ಬಾರದು. ಇನ್ನೂ ಇಂಥದೊಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣಪಡೆದು ಅಂಥವನ್ನು ಮೇಲೆ ಮುಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಡಬೇಕೆಂಬುದೇ

ನಮ್ಮ ಆಶಯ. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ? ಒಬ್ಬರು ಹೇರಳ ವಾಗಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥವರಿಂದ ಕಂದಾಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಇವರಿಗಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯ ಮಾಡೋಣ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ . . .

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಕಾಲವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ನೋಡಿದಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಮಾತನಾಡಬಹುದು.

ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೂ ಒಟ್ಟು ಕೂಡಿಸಿ ಈ ಒಂದು ತೆರಿಗೆ ಮನೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದರಿಂದ ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಗೆ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇನ್‌ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಹಾಕಲೇಬೇಕೆಂಬ ಇರಾದೆ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್‌ಗಳು ಯಾವಯಾವವೋ ಅಂಥ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಮನೂದೆಯನ್ನು ತರಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಅಷ್ಟೇಹೊರತು ಅವರೇನೂ ಆ ಅಂಶವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆವರು ಹಾಗೆ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಬೇಡಿ ಈಗ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಮನೂದೆಯನ್ನೇ ವಿತರಿಸಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆಂದರೆ ನಾವೀಗ ಹೊಸ ರಾಜ್ಯವಾದಮೇಲೆ ವಿದಿಶಬೇಕೆಂದಿರುವ ತೆರಿಗೆಯ ದರ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು. ಈಗ ತಾನೆ ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಹೊಸರಾಜ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಜನರಮೇಲೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಭಾರವಾದ ತೆರಿಗೆದರವನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಜನರು ಬಹಳವಾಗಿ ಗೋಣ ಗುಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ, ನಾವೀಗ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಜನರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ತೆರಿಗೆದರವನ್ನೇ ನೋಡಿ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ತಾವು ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಈಗಲೂ ಆಲೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ. 30 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ವರಮಾನವಿರತಕ್ಕ ರೈತನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವೀಪ್ ಆಗಿರತಕ್ಕ ರೇಟನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಅದರಿಂದೇನು ತೊಂದರೆಯಿದೆ? ತಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಆಗಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಸಹ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ಹಾಗಾದರೆ ತಾವು ವಿನಾಯಿತಿ ತೋರಿಸುವ 1,500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹಂತವನ್ನು 5,000 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಏರಿಸಿದರೆ ಆಗ ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರದವರು 50 ಸಾವಿರದಮೇಲೆ ವರಮಾನವಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆ ದರಹಾಕಲಿ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಬೇಡವೆನ್ನುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—50 ಸಾವಿರದ ಮೇಲೆ ವರಮಾನವಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಸ್ವೀಪ್‌ರೇಟ್ ಹಾಕಲು ಯಾರ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಜನರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯಕಾರಣವಾಯಿತು. ಅಷ್ಟೇನೇ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—50 ಸಾವಿರದ ಮೇಲೆ ವರಮಾನವಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಸ್ವೀಪ್‌ರೇಟ್ ಹಾಕಲು ಯಾರ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೆಲವರು ನಾವೀಗ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ 1,500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು 5,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೇರಿಸಿದರೆ

ಆಗ ನಾವು 50 ಸಾವಿರದ ಮೇಲೆ ವರಮಾನವಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಸ್ವೀಪ್‌ರೇಟನ್ನು ಹಾಕಲು ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆಂಬ ವಾದ ಹೂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಾದದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ತಿರುಳೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಾದದಲ್ಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿರುಳಿದೆ. ಆದರೆ ಅದೇನೂ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ಸಮಿತಿಯವರೂಕೂಡ ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ರೆಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಾದಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್‌ಷೂರೆಡ್ಸ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಜನರರ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಯನ್ನು 4,500 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದು ದನ್ನು ಈಗ 3,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ಇನ್‌ಷೂರೆಡ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿಯವರು ಪಾಲಿಸಿಹೋಲ್ಡರುಗಳಿಗೆ ರಿಬೇಟ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಆ ರೀತಿ ಏನನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯವರು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ತಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಈ ಮನೂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನು ಹೇಳಿದ್ದೀರೋ ಅದರಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಅಂಗೀಕಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದಂಥ ವಿಚಾರಗಳೇನಿರುತ್ತವೋ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಂಧಿತವಾಗಿಯೂ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ತೆರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ಪ್ಲಾಂಟ್ಸ್ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡಿತ್ತು. ಆವರು ಫೆನ್ಸಿಂಗ್ ಡಿಪ್ಲಿಸಿಂಗ್‌ಷನ್ ಮತ್ತು ನಾನಾ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಪ್ಲಾಂಟ್ಸ್ ಮೇಲೆ ಜಾಸ್ತಿತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಲು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿದೆ.

Sri S. D. KOTHAVALA (Chikodi).—An Hon'ble Member of the Opposition referred to the rebate paid to policy holders by insurance companies. In clause 10 of the Bill there is a provision as to the amount that could be deducted by a person holding land deriving agricultural income.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಇನ್‌ಷೂರೆಡ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿಯವರು ಹಾಗೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ತೆರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ರಿಬೇಟ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಹೀಗೆ ರಿಬೇಟ್ ಕೊಡುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡೋಣ. ನಾನು ತಾವೀಗ ನೋಡಿಸಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಈ ವಿನಾಯಿತಿ ಮಟ್ಟವನ್ನು 3,000 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ನಾನು ಅದನ್ನು 3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಮದರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅವರು 1955ನೇ ಇಸ್ರಿ ಹಿಂದೆ ತೆರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿಬಗ್ಗೆ ಏನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿರೋ ಆ 3000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೇ ಈಗಲೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಇನ್‌ಷೂರೆಡ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಂಪೆನಿಯವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂಬ ವಿಚಾರ ನಮಗಿಗೇ ಬೇಡ. ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರೂ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.)

ಕೂಡ ತೆರಿಗೆ ವಿ ನಾಯಿತಿ ಮೊ ಬಲ ಗನ್ನು 3,000 ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಾವೊಬ್ಬರೇ ಹೀಗೆ ಈ ವಿ ನಾಯಿತಿ ಹಂತ ವನ್ನು 3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವುದು. ಅದಾಗ್ಗೂ ನಾವು ಅಂಥ ಸ್ವೀಕಾರೇಷನ್ನು ಕೂಡ ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಕೊಡಗು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಕಾನೂನು ಅಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಜನರಿಗೂ ಇದರಿಂದ ಏನೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ಇದರಿಂದ ಪ್ಯಾಂಚರ್ಸಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆಯೇ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಜಮೀನಿನಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಅಂಥವರೂ ಸಹ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜಮೀನಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬರ್ಚುಮಾಡಿದರೆ ಆ ಪ್ರದೇಶ ದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಾರ ಕುಗ್ಗಿದಂತೆ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಯಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಫಲವತ್ತುಮಾಡಲು ಏನೇ ಬರ್ಚುಮಾಡಿದರೂ ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ವರಮಾನ ವೇನೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭೂಸಾರಮಾತ್ರ ಉಳಿಯ ಬಹುದು. 40-50 ಸಾವಿರ ಚದರಮೈಲಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಉಳ್ಳ ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕೊಡಗು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 28 ಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿ ವರಮಾನ ಬಂದರೆ ಒಂದುಲಕ್ಷ ಚದರಮೈಲಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳಿರತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 15 ಲಕ್ಷ ಕೂಡ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾಂಪೌಂಡಿಂಗ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಬೇರೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆಯೇ ಆಗಿ ನಮಗೆ ಇದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಅದಾಗ್ಗೂ ನಾವು ಈ ಅಲ್ಪಕಾರಣ ಗಳಿಗಾಗಿ ಅಂಥ ಯಾವ ಒಂದು ಪಕ್ಷಪಾತವನ್ನೂ ಮಾಡ ಬಾರದೆಂದು ಈಗ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಅಂದರೆ ಯೂನಿಫಾರಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಟೇಷ್ ಇರ ಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಅದರಂತೆ ಈ ಮನೂ ದೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮದ ರಾಸ್ ಮತ್ತು ಟ್ರಾವನ್ಕೂರ್ ಕೊಚಿನ್ ರಾಜ್ಯ ಗಳಲ್ಲಿ ಈ ತೆರಿಗೆದರಗಳನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾದ ಜನ ರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ವಸೂಲಾಗಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅಂಥ ಜನರು ಕೆಲ ವರಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮೇಲೆ ಜಾಸ್ತಿ ತೆರಿಗೆದರ ಹಾಕ ಬೇಕೆಂದು ವಾದಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಕೆಲವರು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ. ತೆರಿಗೆದರವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸತಕ್ಕಂಥ ಜನರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಈವರೆಗೂ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳತ್ತಿದ್ದಂಥ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ಜವಾಬನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹಾಗಾ ಯಿತು. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾತ್ರ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರೂ ಹತ್ತು ಎಕರೆ ಕೆಳ ಗಿರತಕ್ಕಂಥ ರೈತರಿಗೆಯಾ ವಿ ನಾಯಿತಿತೋರಿಸಿ ಹತ್ತು ಎಕರೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ರೈತರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ದವರೇನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಂತರವೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಬಹುಶಃ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಬಡವರಾಗಿರತಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ಆ ಹತ್ತು ಎಕರೆಯೊಳಗೇ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹಾಗೆ ಅವರ ಹೇಳಿರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಈಗತಾನೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರ ರೈತನನ್ನು ಮೂಳೆ ಮುರಿಯಬಾರದೆಂದು

ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಈ ಮನೂವೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕ್ಲಾಜ್ 19, 20, ಮತ್ತು 62 ಇವುಗಳ ಸ್ವತ್ವವನ್ನು ಬದಲಾವಣೆಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಆಗ ರೈತನನ್ನು ಮೂಳೆ ಮುರಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಅವನ ಕೊಂಪೆ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಸಮಿತಿಯವರು ಈ ಕ್ಲಾಜುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಈ ಕಾನೂನಿನ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೂ ಆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವೆಯರುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ನೌಕರವರ್ಗದವರಿಂದಲೂ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಕಿರುಕುಳವಾಗಲಿ ಆಗದಂತೆ ರಚನೆ ಬೇಕೆಂಬುದೇ ಸರ್ಕಾರದವರ ಉದ್ದೇಶ. ಇಲಾಖೆ ಯವರಿಂದ ಆಗಬಹುದಾದ ಕಿರುಕುಳವೇನಿದೆಯೋ ಅದಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ, ಶ್ರೀ ಕೆಂಚಪ್ಪನವರು “ರೈತ ಜಮೀನನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಂದಾಯಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗೆ ಆಗಲೇ ಸರ್ಕಾರ ಜ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಜಮೀನ್ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಿಧಿಸಿದ್ದಾಗ್ಗೂ ಈಗ ಬೇರೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ಹೀಗೊಂದು ತೆರಿಗೆಹಾಕುವುದು ವಿರೋಧಾಭಾಸ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಈ ವಾದವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದಾಗ್ಗೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿರುಳಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರ ಎಲ್ಲ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲೂ ವಿಪುಲವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಜಮೀನ್ ಕಂದಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೊಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರಲೇಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಬಹಳ ಚರ್ಚೆ ಗಳಾಗಿವೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಂತರುವಾಯಿ ಬಹಳ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಈ ಜಮೀನ್ ಕಂದಾಯದ ಶಿಸ್ತು ಸಹ ಒಂದು ಈಕ್ವಿಟಬಲ್ ನೇಚರಮೇಲೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅದಾಗ್ಗೂ ಇದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆಮಾಡಲು ಎಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಹೆದರಿಕೊಂದು ಹಿಂದೆಬಿದ್ದಿವೆ. ಇದರ ಒಳರ್ಥವಿಷ್ಟೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಇದ ರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ವರಮಾನ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಹಾಗೆಯೇ ಕೈ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಭೂಸಂಪತ್ತಿನ ಸುಧಾರಣೆ ಜಾರಿಗೆಬಂದಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ನಾವು ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಂಟೆಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ನನ್ನು ಹಾಕಬಾರದೆಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮೇಲಾಗಿ ನಮ್ಮ ರೈತರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಕೆಲವರು ಅವಿದ್ಯಾವಂತ ರೆಂದು ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇನ್ಟೆಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರು, ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರು ಎಲ್ಲರೂ ಲೆಕ್ಕ ಇಡಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಟೇಷ್ ಎಕ್ವೈಟಿ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಜಮೀನ್ ಮಧಾಯ್ ಅವರು ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಎಲ್ಲಾ ತರಹ ತೆರಿಗೆ ಗಳ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದೆ. ಅವರ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲತರಹ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನೂ ವಾದಮಾಡಿ ಈ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಟೇಷ್ according to the income of each person from whatever source it may be ಎಂದು ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ತರಹ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೇ ಆಗಲಿ ಆ ಉತ್ಪನ್ನದ ಲೆಕ್ಕತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಒಂದು ಮಿನಿಮಂ ಎಕ್ಸೆಂಟ್ ಮಾಡಿ accord- ing to the requirements of the State ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ನೀವು ಹೇಳುವ

equitable or inequitable nature of the taxation ಎನ್ನುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕಂಡಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈಗ ಕಾಲವಲ್ಲ. ಅಕ್ಷರಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ spread ಆಗಬೇಕು, people must be able to keep accounts and understand accounts. ಅಲ್ಪಯವರೆಗೂ ಈ rough and ready basis ಮೇಲೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕಂಡಪ್ಪ.—ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಇಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇರುವವರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ತೆರಿಗೆಹಾಕುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಬರೆದಿಬಿಡಿ ಸ್ವಾಮಿ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಇಡುವ ಶಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

Sri K. KENCHAPPA.—You are blowing hot and cold in the same breath.

Sri T. MARIAPPA.—I am not blowing hot and cold. Perhaps, you did not quite comprehend what I stated. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಕೌಂಟ್ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಅವರೇ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಇಡಬಹುದು, ಅಥವಾ ಇಡಿಸಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ಟಿ. ಕಾಫಿ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಕಾಂಪೋಸಿಷನ್ 30 ಎಕರೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ 30 ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾನೇಜ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ small holders ಇದ್ದಾರೆ. 10, 20, 25, 30 ಎಕರೆ ಇರುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. 30 ಎಕರೆವರೆಗೂ ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; above 30 acres they are bound to keep accounts. They will submit the accounts to the Coffee Board.

(Sri M. C. Narasimhan rose.)

Mr. SPEAKER.—It is going to the Select Committee.

Sri M. C. NARASIMHAN.—It is not a question of the Bill going to the Select Committee. The Finance Minister who is also there on the Select Committee was pleased to make a statement and on that I wanted a clarification.

Mr. SPEAKER.—What is the use of asking for clarification and information at this stage when it is going to the Select Committee? The members of the Select Committee will discuss everything in their Committee.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಕಂದಾಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವ ಬೇರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ಅಲ್ಲ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲೂ ಹಿರೇಯೇ ಇದೆ, ಮದರಾಸಿನಲ್ಲೂ ಹಿರೇಯೇ ಇದೆ, ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲೂ ಹಿರೇಯೇ ಇದೆ. ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಾಪು ನೋಡಿ, ಕೇಂದ್ರದ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು

ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೇಸಿಕ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿ, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇನ್ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಇಂಟೀಯೂಯಿಂಗ್ ಮಾಡೋಣ, ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇನಕಂ ಜನರಲ್ ಇಂಟೆಂಷನ್ ಒಂದು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ಆಗ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬಹುದು ಎಂಬ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಒಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರಬಹುದು. The Hon'ble Finance Minister at the Centre has said "I am thinking aloud. It is not any policy statement that I am making" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಕಾಲ ಬರಬಹುದು, ಬೇಸಿಕ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಂಟೆಂಷನ್ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಗಿ ಹೋಗತಕ್ಕಕಾಲ ಬರುತ್ತದೆ. ಎರಡನ್ನೂ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಆ ಎರಡನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಪ್ರಕೃತ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನಗಳಿಗೆ ಅವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ರೆಕ್ಕೆ ಇಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವುದರಿಂದ higher slab ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಂಟೆಂಟೀಯಿಂಗ್ ಹಾಕುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ, ದಯವಿಟ್ಟು ತಾವೆಲ್ಲ ಇದನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ನಮಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That the Mysore Agricultural Income Tax Bill, 1957, be taken into consideration."

The motion was adopted.

Sri T. MARIAPPA.—Sir, I beg to move :

"That the Mysore Agricultural Income Tax Bill, 1957 be referred to a Select Committee consisting of the following members with a direction to present the report within a week :—

- 1 Minister for Finance.
- 2 Minister for Labour and Legal Affairs.
- 3 Sri H. V. Koujalgi
- 4 Sri J. Shamsuddin Sahib
- 5 P. G. Siddanthi
- 6 Sri M. S. Kamtikar
- 7 Sri Kollur Mallappa
- 8 Sri G. Duggappa
- 9 Sri A. R. Badrinarayan
- 10 Sri B. N. Boranna Gowda
- 11 Sri H. M. Channabasappa
- 12 Sri M. Mallikarjunaswamy
- 13 Sri K. Mallappa
- 14 Sri L. S. Venkaji Rao
- 15 Sri F. X. Denis Pinto
- 16 Sri K. V. Byre Gowda
- 17 Srinathi Leelavathi Magadi
- 18 Sri H. C. Linga Reddy

(SRI T. MARIAPPA.)

- 19 Sri A. M. Basava Gowda
- 20 Sri V. Srinivasa Setty
- 21 Sri B. Chamiah
- 22 Sri B. R. Sunthankar
- 23 Sri K. Kenchappa
- 24 Sri B. S. Shankarappa
- 25 Sri G. S. Bomme Gowda
- 26 Sri M. Rajasekhara Murthy
- 27 Sri A. S. Patil
- 28 Sri D. H. Rudrappa "

Mr. SPEAKER.—The question is :

“ That the Mysore Agricultural Income-Tax Bill, 1957, be referred to a Select Committee consisting of the following members with a direction to present the report within a week :—

- 1 Minister for Finance
- 2 Minister for Labour and Legal Affairs
- 3 Sri H. V. Koujalgi
- 4 Sri J. Shamsuddin Sahib
- 5 Sri P. G. Siddanthi
- 6 Sri M. S. Kamtikar
- 7 Sri Kollur Mallappa
- 8 Sri G. Duggappa
- 9 Sri A. R. Bhadrinarayan
- 10 Sri B. N. Boranna Gowda
- 11 Sri H. M. Channabasappa

- 12 Sri M. Mallikarjuna Swamy
- 13 Sri K. Mallappa
- 14 Sri L. S. Venkaji Rao
- 15 Sri F. X. Denis Pinto
- 16 Sri K. V. Byre Gowda
- 17 Srimati Leelavathi Magadi
- 18 Sri H. C. Linga Reddy
- 19 Sri A. M. Basava Gowda
- 20 Sri V. Srinivasa Setty
- 21 Sri B. Chamiah
- 22 Sri B. R. Sunthankar
- 23 Sri K. Kenchappa
- 24 Sri B. S. Shankarappa
- 25 Sri G. S. Bomme Gowda
- 26 Sri M. Rajasekhara Murthy
- 27 Sri A. S. Patil
- 28 Sri D. H. Rudrappa "

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—I appoint the Finance Minister Sri T. Mariappa as the Chairman of the Select Committee.

The House will now adjourn and meet at 2 P.M. tomorrow.

The House adjourned at Ten Minutes past Seven of the Clock to meet again at Two of the Clock on Tuesday, the 16th July 1957.
